

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

בפני כב' השופט בנימין ארנון

התובע ד"ר יורם הרט

ע"י ב"כ עוה"ד י. קלדרון, ח. קלדרון וא. שורר

נגד

הנתבעים

1. קומרקס בע"מ

2. מיזמי בריאות ברשת בע"מ

3. ירון להמן

ע"י ב"כ עוה"ד י. הורוויץ וע. נובינסקי

ממשרד נשיץ ברנדס ושות'

החלטה בתביעה כנגד הנתבעת 1 ופסק דין בתביעה כנגד הנתבעים 2 ו- 3

א. מבוא 1

2 מונחת לפני תובענה שעיקרה תביעה לביטול הסכם ולקבלת פיצויים עקב הפרתו הנטענת,
3 וכן תביעה לקבלת פיצויים בגין הפרת זכויות יוצרים ובגין קיומן של עילות תביעה נוספות.
4 במסגרת התובענה מבקש התובע, ד"ר יורם הרט (להלן: "התובע" או "ד"ר הרט") מבית
5 המשפט לחייב את חברת קומרקס בע"מ (להלן: "קומרקס"), חברת מיזמי בריאות ברשת
6 בע"מ (להלן: "מיזמי בריאות"), ומר ירון להמן (להלן: "הנתבע 3" או "מר להמן") בתשלום
7 פיצויים בגין הפרתו של הסכם לשיתוף פעולה שנכרת בין התובע לבין קומרקס ביום
8 10.10.1999 (להלן: "ההסכם"). הפיצוי הנתבע מסתכם בשווי הכספי הכולל של התמורה
9 אותה היה התובע זכאי לקבל על פי ההסכם. בנוסף, עותר התובע לקבלת פיצויים בגין הפרת
10 זכויות היוצרים שלו בכתבות מקצועיות שכתב אשר פורסמו על ידי מיזמי בריאות. בסעיפים
11 אחרים של כתב התביעה טוען התובע כי הוא זכאי לקבל מהנתבעים פיצויים בעילות נוספות
12 ובין היתר בגין גניבת עין, תיאור כוזב, והתערבות בלתי הוגנת על פי חוק עוולות מסחריות,
13 תשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק עוולות מסחריות"), פגיעה בפרטיות, הטעייה לפי חוק הגנת
14 הצרכן, עשיית עושר ולא במשפט, התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"), וכן בגין
15 עילות נוספות בניזקין הכוללות גזל, רשלנות והיפר חובה חקוקה.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

ב. רקע עובדתי

1

2 1. התובע הינו רופא עור מומחה בעל שם ונסיון רב המפעיל קליניקה פרטית בתחום
3 רפואת העור. בנוסף משמש התובע כעורך וכבעלים של מספר אתרי אינטרנט העוסקים
4 ברפואת עור, רפואה אסתטית, וטיפול באקנה (Acne).

5 2. קומרקס (לשעבר: אקטיבווב פתרונות אינטרנט בע"מ) הינה חברה פרטית מוגבלת
6 במניות אשר התאגדה בישראל בשנת 1999. חברה זו מפתחת ומתחזקת אתרי אינטרנט
7 לעצמה וללקוחות שונים. בשנת 1999 הקימה קומרקס פורטל אינטרנט בנושאי רפואה בשם
8 "דוקטורס" (www.Doctors.co.il) (להלן: "הפורטל הרפואי").

9 מיזמי בריאות הינה חברה פרטית מוגבלת במניות אשר התאגדה בישראל בשנת 2007.
10 בסמוך למועד התאגדותה רכשה מיזמי בריאות מקומרקס את הבעלות בפורטל הרפואי
11 (קומרקס ומיזמי בריאות יקראו להלן ביחד: "החברות הנתבעות").

12 מר להמן (הנתבע 3) הינו בעל מניות בחברות הנתבעות. מר להמן משמש בתפקיד מנהלה
13 הכללי של קומרקס ממועד הקמתה וכן בתפקיד דירקטור במיזמי בריאות.

14 3. ביום 10.10.1999, לאחר משא ומתן במסגרתו נידונו תנאי ההסכם המתגבש, חתמו
15 התובע וקומרקס על ההסכם. במסגרת ההסכם ביקשו הצדדים להקים מיזם משותף –
16 "אתר משנה לפורטל הרפואי שיעסוק ברפואת העור ובטיפול העור" (להלן: "אתר העור").
17 תקופת ההסכם המקורית נקבעה ל- 18 חודשים, המתחדשים באופן אוטומטי, אולם נקבע
18 גם כי כל צד יהיה רשאי להביא את ההסכם לכדי סיום בהודעה בכתב של 45 ימים מראש.

19 במסגרת ההסכם נקבעו התחייבויותיהם של הצדדים. על פי סעיף 4 בהסכם התובע התחייב
20 כדלקמן:

21 א. לפרסם בכל שבוע באתר העור לפחות כתבה או סקירה חדשה אחת.

22 ב. לנהל ולהשתתף באופן שוטף, ובתדירות המקובלת ברשת האינטרנט, בקבוצת הדיון
23 ("פורום") שתוקם באתר העור.

24 ג. ליזום מעת לעת, בהתיעצות עם קומרקס מדורים, תכנים, מבצעים ופעילויות באתר
25 העור.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

על פי סעיף 5 בהסכם התחייבה קומרקס להקים את אתר העור, להפעילו, לדאוג לעיצובו, לבנות מערכת הזנת תכנים עבור הרט, לכלול תוכנה סטטיסטית באמצעותה ניתן יהיה לעקוב אחר כמות הגולשים ופילוחם, ולאפשר להרט גישה לנתונים אלה. כמו כן התחייבה קומרקס לתכנן ולהקים את המדורים והפעילויות עליהם יוחלט בין הצדדים כמפורט בסעיף 4.2 של ההסכם שהובא לעיל.

4. בסעיף 6 בהסכם נקבעה התמורה לה יהיה זכאי כל צד להסכם עבור ביצוע התחייבויותיו על פי ההסכם (להלן: "**הסדר התמורה**"). עיקריו של הסדר התמורה הינם כדלקמן:

א. פרסום וחסינות מסחריות באתר העור: הכנסות (למעט תקבולי מע"מ) מפרסום או חסינות מסחריות באתר העור יחולקו באופן ש- 60% ישולמו לצד המביא את הפרסום ו- 40% הנותרים ישולמו לצד השני.

ב. מכירת מוצרים באתר העור על ידי הצדדים: ההכנסות ממכירת המוצרים בניכוי עלויות המכירה (עלות המוצרים, עמלות אשראי, והוצאות אריזה ומשלוח) – 50% לכל אחד מהצדדים.

ג. מכירת מוצרים באתר העור על ידי גורם שלישי: כל סכום שיתקבל מהצד השלישי יחולק בשווה בין הצדדים.

ד. זולת אם נאמר במפורש אחרת – כל צד ישא בהוצאותיו בביצוע ההסכם.

ה. במקרה שהפורטל הרפואי יופרד מפעילותה של קומרקס לישות משפטית נפרדת יהיה התובע זכאי ל- 2% מהזכויות בישות הנפרדת שתוקם לפי הפירוט הבא: 1% עבור "מילוי כל התחייבויותיו" במשך 6 חודשים, 0.5% נוסף עבור 6 חודשים נוספים עוקבים (סה"כ 12 חודשים), ו- 0.5% נוסף עבור 6 חודשים עוקבים נוספים (סה"כ 18 חודשים). יודגש כי ההסכם קובע מפורשות כי "במידה שהסכם זה הובא לידי סיום, אופציות או מניות שניתנו עד מועד הסיום ישארו בתוקפן, אך לא ינתנו אופציות או מניות נוספות לאחר מכן" [ההדגשה אינה במקור – ב.א.].

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

- 1 בנוסף נקבע כי במקרה שאתר העור יופרד מפעילותה של קומרקס ויופעל במסגרת
2 ישות משפטית נפרדת "בעוד הרט ממלא את כל התחייבויותיו על פי הסכם זה" -
3 יהיה התובע זכאי ל- 50% מהזכויות בישות הנפרדת שתחזיק באתר העור.
- 4 5. סעיפים 7.3 ו- 7.4 בהסכם שבין התובע לבין קומרקס קובעים כי "זכויות היוצרים
5 בכל התכנים אשר נכתבו על ידי הרט ישארו בבעלותו של הרט, והחברה [קרי: קומרקס -
6 ב.א.] תקבל זכות שימוש בתכנים הללו ללא תשלום". כן נקבע כי החברה תהא זכאית
7 להשתמש בתכנים שכתב ד"ר הרט לצרכיה "במהלך תקופת ההסכם וכן לאחר סיומו וללא
8 צורך בקבלת הסכמת הצד השני" וזאת לצורך "שימוש בפורטל הרפואי, או במדיה
9 דיגיטלית אחרת".
- 10 6. אין חולק כי התובע העלה לאתר העור למעלה מ- 30 כתבות ומאמרים פרי עטו (כל
11 התכנים שהועלו על ידי התובע לאתר העור יקראו להלן: "הכתבות") וכי במשך תקופה
12 מסויימת ענה לשאלות הגולשים בקבוצת הדיון שנוהלה באתר העור. עם זאת, אין חולק כי
13 בשלהי שנת 2001 העלה התובע תכנים בפעם האחרונה לאתר העור והפסיק, הלכה למעשה,
14 לבצע כל פעילות נוספת באתר העור או בקבוצת הדיון אשר התנהלה במסגרתו.
- 15 7. במהלך שנת 2004 סגרה קומרקס את אתר העור במובן זה שמאותו מועד לא ניתן היה
16 לגשת לאתר העור ולתכניו מהפורטל הרפואי באמצעות הפניה ישירה. עם זאת, דפי המידע
17 של אתר העור לא נמחקו משרתיה של קומרקס, והגישה אליהם התאפשרה בעיקר באמצעות
18 מנועי חיפוש.
- 19 8. בשנת 2007 מכרה קומרקס למיזמי בריאות, שהינה חברה הקשורה בה, את הפורטל
20 הרפואי, וכן שני אתרים נוספים שהיו בבעלותה (la-briut.co.il, health-pages.co.il). גם
21 לאחר המכירה ניתן היה להמשיך ולפנות לכתבותיו של התובע שנותרו על השרתים ששימשו
22 את הפורטל הרפואי. כתבות אלה הוסרו לגמרי מהשרתים של הפורטל הרפואי רק לאחר
23 הגשת כתב התביעה, כאשר במסגרתה התובע ביקש מהנתבעים לראשונה להסיר את
24 הכתבות מהפורטל הרפואי.
- 25 9. יצויין בקצרה כי בכתב התביעה טען התובע כי כבר בשנת 2000 הפורטל הרפואי
26 הועבר לחברת דוקטורס פורטל בע"מ שהיתה בבעלות מלאה של קומרקס, אך במהלך הדיון

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 התברר כי הפורטל הרפואי לא הועבר לחברת דוקטורס פורטל בע"מ למרות הכוונה לעשות
2 כן, והיא נותרה ללא פעילות עד לפירוקה בשנת 2004.

3 10. עוד יצויין כי מר להמן (הנתבע 3) הגיש בקשה לסילוקה על הסף של התביעה שהוגשה
4 כנגדו על ידי התובע מטעמים של העדר יריבות והעדר עילה. בבקשה זו טען מר להמן כי גם
5 אם יוכח שהוא ביצע את כל המעשים הנטענים בכתב התביעה הרי שהוא ביצע אותם כמנהל
6 וכנושא משרה בקומרקס ובמיזמי בריאות, ולא כאדם פרטי. לגרסתו, מאחר שלא נהג כאדם
7 פרטי הפועל בענייני האישיים אין להטיל עליו אחריות אישית למעשים הנטענים כלפיו על
8 ידי התובע. ביום 29.12.2008 דחה בית משפט זה את הבקשה לסילוק על הסף וקבע כי יש
9 לדון לגופן בטענות התובע ככל שמדובר בעילות נזקיות במהותן, וזאת על פי מודל האחריות
10 האישית הקובע כי "אחריותם האישית [בנזיקין – ב.א.] של הפועלים במסגרתו של התאגיד
11 עומדת מכוח עצמה והיא אינה תלויה באחריות התאגיד... האחריות האישית היא למעשה
12 הרחבת מעגל היריבות" (פסקה 2(4) בהחלטה מיום 29.12.2008).

13 ג. עיקר טענות הצדדים

14 תמצית טענות התובע

15 11. התובע טוען כי ההסכם שנחתם בין הצדדים לא בוטל מעולם ונותר בתוקפו עד להגשת
16 התביעה בה צויין באופן מפורש כי הגשתה מהווה גם הודעה בדבר ביטול ההסכם (סעיף 6
17 בכתב התביעה).

18 12. באשר לסעדים הכספיים – התובע משתית את טענותיו על שלושה אדנים עיקריים:

19 א. זכות לקבלת פיצויים מחמת הפרתו הנטענת של ההסכם שבין הצדדים: התובע טוען
20 כי מאחר שקומרקס ומר להמן לא שילמו לו את התשלומים שהוא זכאי לקבלם על פי
21 סעיף 6 בהסכם הרי שבכך הם הפרו את ההסכם, "מעלו באמון שנתן בהם התובע
22 והפרו בהפרה בוטה את חובת הנאמנות שלהם כלפי התובע ואת החובות החקוקות
23 בסעיפים 39 ו-61(ב) לחוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג – 1973" [ההדגשה במקור –
24 ב.א.] (סעיף 70 בכתב התביעה). לטענת התובע, בנסיבות אלה הוא זכאי לסעד של
25 ביטול ההסכם וכן לפיצויים בגובה התשלומים שהיו מגיעים לו על פי ההסכם (סעיפים
26 74-70 בכתב התביעה). לשם כימות סכום הפיצויים עותר התובע בסעיפים 75(א) ו-
27 75(ד) בסיכומיו לכך שבית המשפט יתן צו למתן חשבונות כנגד הנתבעים, וכן לכך

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 שבית המשפט יורה כי גובה הפיצויים להם זכאי התובע עקב אי פרעון של תשלום לו
2 הוא זכאי "יוכרע בשלב השני של ההליך לאחר מתן חשבוניות הנתבעים" (וראו גם:
3 סעיפים 145(א), 145(ב), ו- 149-152 בכתב התביעה).

4 **ב. זכות לקבלת פיצויים עקב הפרת זכויות יוצרים:** התובע טוען כי הנתבעים הפרו את
5 זכויות היוצרים החומריות והמוסריות שלו בכתבות אותן פרסם באתר העור (למעלה
6 מ- 30 כתבות) (סעיפים 80-97 בכתב התביעה). לטענת התובע, פרסומן של כתבות אלה
7 על ידי מיזמי בריאות לאחר הקמתה בשנת 2007 נעשה בניגוד להסכם שבינו לבין
8 קומרקס, וכך גם לגבי פרסום שתיים מתוך כתבות אלה באתר "וואלה"
9 (www.walla.co.il) בהסכמת הנתבעים. לגרסת התובע, פרסומים אלה מהווים הפרה
10 של זכות היוצרים החומרית שלו בכתבות. בנוסף טוען התובע כי העובדה שמיזמי
11 בריאות שינתה את כותרתה של כתבה אחת שפורסמה על ידו באתר העור, וכן פרסמה
12 ארבע כתבות שחוברו על ידו ללא ציון שמו, מהווה הפרה של זכותו המוסרית ביצירות
13 אלה. בגין הפרת זכות היוצרים החומרית ב- 35 מכתבותיו עותר התובע לקבלת פיצוי
14 סטטוטורי ללא הוכחת נזק בסך של 1,000,000 ש"ח, ואילו בגין הפרת הזכות
15 המוסרית שלו בחמש כתבות עותר התובע לקבלת פיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק
16 בסך של 350,000 ש"ח. יצויין כי לנוכח תקופת הזמן אשר במהלכה בוצעה ההפרה
17 טוען התובע כי ההפרות במקרה זה חוסות הן תחת חוק זכות יוצרים, 1911 ופקודת
18 זכות יוצרים והן תחת חוק זכות יוצרים, התשס"ז – 2007.

19 **ג. זכות לקבלת פיצויים בגין עוולות נוספות:** בנוסף לאמור לעיל התובע עותר לקבלת
20 פיצויים נוספים בסך כולל של 750,000 ש"ח בגין עוולות שונות נוספות אשר לטענתו
21 הנתבעים עוולו כנגדו. העוולות המפורטות בכתב התביעה הינן אלה:

22 1. גניבת עין – לטענת התובע, תיאורו בפורטל הרפואי "כמומחה שלנו" כאשר
23 התובע לא הסכים לכך מעולם, בצירוף הפרסום של הכתבות, מהווים גניבת עין
24 לפי סעיף 1 בחוק עוולות מסחריות "בגין פרסום כל אחד מ 40 הכתבות המפרות
25 נשוא תובענה זו". הפיצוי הסטטוטורי הנדרש על ידי התובע בגין ביצוע עוולה זו
26 מסתכם בסך של 200,000 ש"ח (סעיפים 98-105 בכתב התביעה).

27 2. תיאור כוזב – לטענת התובע, הצגתו כמומחה של הפורטל הרפואי מבלי שהוא
28 הסכים לכך, וכן השימוש בכתבות שכתב תוך אזכור שמו מהווים תיאור כוזב

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

- 1 כמשמעו בסעיף 2 בחוק עוולות מסחריות. הפיצוי הנדרש על ידי התובע בגין עוולה
2 זו מסתכם בסך של 50,000 ש"ח (סעיפים 106-109 בכתב התביעה).
3. התערבות בלתי הוגנת – התובע טוען כי הנתבעים מנצלים את המאמצים
4 והמשאבים אשר הושקעו על ידו בכתיבת הכתבות, ומנצלים את שמו לשם משיכת
5 לקוחות תוך כדי שהם גוזלים ממנו לקוחות קיימים ופוטנציאליים. לגרסתו,
6 מעשים אלה מהווים תחרות בלתי הוגנת מצד הנתבעים, העולה כדי ביצוע עוולה
7 של התערבות בלתי הוגנת לפי סעיף 3 בחוק עוולות מסחריות. אף בגין ביצוע
8 עוולה זו עותר התובע לקבלת פיצוי בסך של 50,000 ש"ח (סעיפים 141-143 בכתב
9 התביעה).
4. פגיעה בפרטיות – לטענת התובע בפרסום שמו בפורטל הרפואי תחת הכותרת
10 "המומחים שלנו", לשם הפקת רווחים, פוגעת הנתבעת 2 בפרטיותו של התובע
11 בהתאם לסעיף 2(6) בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת
12 הפרטיות"). לטענת התובע, הנתבעת 2 התכוונה בכך גם לפגוע בפרנסתו של
13 התובע "שכן כל גולש שנכנס לפורטל הרפואי הינו הלכה למעשה גולש אחד
14 פחות שנכנס לאתרים שמפעיל התובע". לנוכח הפגיעה המכוונת בפרטיותו עותר
15 התובע לקבלת פיצוי סטטוטורי בסך של 100,000 ש"ח ללא הוכחת נזק. פיצוי זה
16 מהווה את סכום הפיצוי המקסימלי הקבוע בסעיף 29(א)(ב)(2) בחוק הגנת
17 הפרטיות (סעיפים 121-123 בכתב התביעה. יצויין כי בחישוב סכום התביעה
18 המפורט בסעיף 145 בכתב התביעה נדרש סכום הפיצוי לפי עוולה זו פעמיים
19 (סעיפים 145 ו-145ט בכתב התביעה)).
5. הטעייה לפי חוק הגנת הצרכן – לטענת התובע השימוש בשמו של התובע, הצגתו
20 כמומחה של הפורטל הרפואי, ופרסום הכתבות ללא רשותו – כל אלה מהווים
21 הפרה של איסור הטעיית צרכן על פי סעיף 2 בחוק הגנת הצרכן. לגרסת התובע,
22 הפרה זו מזכה אותו בזכות לקבלת פיצוי על פי סעיף 31(א) בחוק הגנת הצרכן.
23 בגין ביצוע עוולה זו עותר התובע לקבלת פיצוי בסך של 50,000 ש"ח (סעיפים 135-
24 137 בכתב התביעה).
6. גזל – התובע טוען כי הפרת זכות היוצרים שלו בכתבות מהווה עוולת גזל
25 כמשמעה בסעיף 52 בפקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הנזיקין"), וכי
26

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

- 1 הנתבעים אף גוזלים את המוניטין השייך לו. בגין גזל המוניטין טוען התובע כי
2 הוא זכאי לקבלת פיצוי בסך של 50,000 ש"ח (סעיפים 124-127 בכתב התביעה).
- 3 **7. עשיית עושר ולא במשפט – לטענת התובע "הנתבעים מפיקים הנאה מן העובדה**
4 **ששמו של התובע, הידע העצום שצבר והמוניטין הרב שרכש לעצמו בתחום**
5 **רפואת העור מושך את קהל הציבור בארץ לקרוא את כתבותיו המדעיות של**
6 **התובע"** (סעיף 11 בכתב התביעה). לנוכח העתקת הכתבות על ידי הנתבעים מבלי
7 שקיבלו "רשות, הרשאה או רשיון מאת התובע" (סעיף 113 בכתב התביעה), תוך
8 שכביכול הם פועלים בחוסר תום לב, מבצעים עוולות רבות ומפרים חובים
9 חוזיים, טוען התובע כי הוא זכאי להשבה על פי סעיף 1 בחוק עשיית עושר ולא
10 במשפט, התשל"ט – 1979 (להלן: "**חוק עשיית עושר**"). סכום ההשבה הנתבע על
11 ידי התובע בעילה זו מסתכם בסך של 50,000 ש"ח (סעיפים 110-120 בכתב
12 התביעה).
- 13 **8. רשלנות – לטענת התובע "הנתבעים ידעו או שהיה עליהם לדעת כי הפרת זכויות**
14 **היוצרים של התובע בכתבות המקוריות תגרום לתובע נזק כלכלי, נזק**
15 **להתקשרות ואובדן התקשרויות עתידיות"**. לפיכך התובע טוען "**כי שום אדם**
16 **זהיר ונבון לא היה מבצע הפרה כה בוטה בחוסר תום-לב רבתי של זכויותיו**
17 **הקנייניות של התובע. משהפרו הנתבעים את זכויותיו של התובע עליהם היה**
18 **לצפות כי הנזק שאונה לתובע יהיה נזק כבד ומיידי, ועל כן יחובו"**. התובע אף
19 מוסיף וטוען כי בנסיבות המקרה הנוכחי חל הכלל הקובע כי "הדבר מדבר בעד
20 עצמו", ולפיכך על הנתבעים מוטל נטל הראיה להוכיח כי לא התרשלו. בגין ביצוע
21 עוולת הרשלנות עותר התובע לפיצוי בסך 50,000 ש"ח (סעיפים 128-134 בכתב
22 התביעה).
- 23 **9. הפרת חובה חקוקה – לטענת התובע, במעשיהם המתוארים לעיל הפרו הנתבעים**
24 **את החובות המוטלות עליהם בחוק עשיית עושר, בחוק הגנת הצרכן ובחוק הגנת**
25 **הפרטיות. בנוסף לכך טוען התובע כי מאחר שהוא זכאי לזכויות בישות המשפטית**
26 **המחזיקה בפורטל הרפואי, הרי שמר להמן (הנתבע 3) הפר את החובות המוטלות**
27 **עליו כלפי התובע כמי שזכאי להימנות על בעלי המניות של מיזמי בריאות. לגרסת**
28 **התובע, הואיל ומר להמן הינו נושא משרה במיזמי בריאות וגם בעל מניות בה, אזי**
29 **מר להמן חב כלפיו חובת הגינות וחובת זהירות כמוגדר בסעיפים 192 ו- 252 עד**

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 254 בחוק החברות, התשנ"ט – 1999 (להלן: "**חוק החברות**"). לנוכח הפרת חובות
2 אלה על ידי הנתבעים, או מי מהם, עותר התובע לקבלת פיצויים אף מכח עוולת
3 "**הפרת חובה חקוקה**" הקבועה בסעיף 63 בפקודת הנזיקין. בגין ביצוע עוולה זו
4 עותר התובע לקבלת פיצוי בסך של 50,000 ש"ח (סעיפים 138-140 בכתב התביעה).

5 13. את טענותיו מכוון התובע גם כנגד מר להמן (הנתבע 3) באופן אישי. לטענתו, מר להמן
6 היה איש הקשר היחידי עימו ניהל משא ומתן לקראת כריתת ההסכם. בנוסף טוען התובע כי
7 מר להמן פעל בניגוד לחובות המוטלות עליו בנושא משרה וכבעל מניות בחברה. כן טוען
8 התובע כי מר להמן גרם להפרת ההסכם שנחתם בינו לבין קומרקס, כי מר להמן הסתיר את
9 קיומו של התובע וההסכם עימו **ממר אסף תדהר**, מנכ"ל מיזמי בריאות (הנתבעת 2), וכי מר
10 להמן היה הרוח החיה מאחורי קומרקס ומיזמי בריאות. לפיכך טוען התובע כי מר להמן
11 חייב לפצותו באופן אישי בגין עוולות נזיקיות שביצע כלפיו, בין כמעוול עיקרי, ובין כמעוול
12 במשותף עם יתר הנתבעים, ובכלל זה גם בגין ביצוע עוולה של גרם הפרת חוזה שלא כדין
13 כמוגדר בסעיף 62 בפקודת הנזיקין.

14 14. לנוכח כל האמור לעיל עותר התובע לקבל צו למתן חשבונות כנגד הנתבעים לצורך
15 כימות הפיצויים להם הוא זכאי עקב הפרת ההסכם על ידי קומרקס (סעיפים 75(א) ו-75(ד)
16 בסיכומי התובע). בנוסף, טוען התובע כי הוא זכאי לקבל מהנתבעים פיצויים בסך כולל של
17 2,100,000 ש"ח בגין הפרת זכויות היוצרים שלו בכתבות, ובגין הנזקים שנגרמו לו עקב
18 ביצוע כלפיו של כל יתר העוולות שפורטו לעיל (סעיפים 75(ב) ו-75(ג) בסיכומי התובע).

תמצית טענות הנתבעים

19
20 15. הנתבעים טוענים כי הואיל והתביעה הוגשה ביום 9.9.2008 הרי שזכות התביעה של
21 התובע לקבלת פיצוי בגין אי פרעונם לידיהם של מלוא תשלומים המגיעים לו, לטענתו, על פי
22 ההסכם התיישנה בכל הנוגע לתשלומים אשר התובע היה זכאי לקבלם מהנתבעים עד ליום
23 9.9.2001 (סעיפים 17-20 בכתב ההגנה).

24 בנוסף טוענים הנתבעים כי התובע השתנה זמן רב בהגשת תביעתו, ולא פנה כלל אל החברות
25 הנתבעות במשך תקופה של למעלה מארבע שנים אשר במהלכן השקיעו קומרקס ומיזמי
26 בריאות סכומי כסף ניכרים בפיתוח הפורטל הרפואי. עובדה זו, כך טוענים הנתבעים, מעידה
27 על חוסר תום ליבו של התובע, ומשכך – יש לדחות את התביעה שהגיש אף מן הטעם של
28 שיהוי בהגשתה (סעיפים 22-26 בכתב ההגנה).

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

16. באשר לטענות התובע בדבר זכאותו לקבל מהנתבעים פיצוי בגין התשלומים להם הוא זכאי על פי ההסכם, טוענים הנתבעים כי התובע לא קיים התחייבויותיו על פי ההסכם שבין הצדדים ולפיכך אין הוא זכאי לקבל תמורה על פיו. לטענתם, על פי תנאי ההסכם היה על התובע לפרסם כ- 75 כתבות, או סקירות חדשניות, במשך 18 החודשים הראשונים של תקופת ההסכם, אך בפועל – התובע פרסם פחות ממחצית מכמות כתבות זו, ואף אלה הועברו על ידו שלא באופן רציף, אלא במספר "מקבצים". כמו כן טוענים הנתבעים כי התובע לא התמיד בפעולתו באתר העור, ולא מילא את חובתו על פי ההסכם להשתתף באופן שוטף בקבוצת הדיון שהתקיימה באתר העור (סעיף 32 בכתב ההגנה).

לטענת הנתבעים, לנוכח העובדה שזמן קצר לאחר החתימה על ההסכם הפסיק התובע לפעול באתר העור הרי שבכך הוא זנח את ההסכם. הנתבעים מצדם טוענים כי לא בקשו לכפות על התובע את קיום ההסכם, לפיכך "בפועל ההסכם הסתיים לו בתחילת-אמצע שנת 2000, בלי סכסוך ובלי דם רע" [ההדגשה במקור – ב.א.]. (המבוא לסיכומי הנתבעים). לגרסת הנתבעים, מסיבה זו התובע אינו זכאי לתשלום כלשהו על פי ההסכם, ומאחר שההסכם לא הופר כלל על ידי הנתבעים – הרי שאין התובע זכאי לקבל מהנתבעים פיצויים כלשהם.

בתמיכה לטענתם בדבר זניחת ההסכם על ידי התובע, ובעקבותיו – גם על ידי קומרקס, טוענים הנתבעים כי כבר בשנת 2000 התובע התקשר עם קומרקס, **"שפעילותה המרכזית היא בניית אתרים ותחזוקתם"** (סעיף 32(4) בכתב התביעה) לשם בניית אתרים בבעלותו העוסקים ברפואת עור, ואשר בהם פעל ופועל התובע באופן קבוע. לטענת הנתבעים, מאחר שהבינו כי הסכם שיתוף הפעולה כבר אינו בתוקף, קומרקס הקימה ואחסנה עבור התובע את האתרים בהם הוא פועל.

הנתבעים אף טוענים כי התובע אינו זכאי לתשלום בגין הפרסום באתר העור. לגרסתם, במשך שנות פעילותו נשא הפורטל הרפואי הפסדים, ואילו ההכנסות מהפרסום באתר העור היו זניחות ביחס להוצאות הגבוהות של האתר (סעיף 31.1 בכתב ההגנה).

לגבי זכותו של התובע לקבלת פיצוי בגין זכויות המגיעות לו, לטענתו, בפורטל הרפואי מכ סעיף 6.4 בהסכם, טוענים הנתבעים כי התנאי המקים את זכותו של התובע לקבל זכויות בפורטל הרפואי, דהיינו – הפרדת פעילותו של הפורטל הרפואי מיתר פעילותיה של קומרקס, אירע רק בשנת 2007 **"שנים לאחר שההסכם כבר לא היה בתוקף"**, ומשכך – **"גם אם היה התובע עומד בתנאיו של סעיף 6.4 בהסכם"** הרי שאין הוא זכאי לזכויות כלשהן בפורטל הרפואי (סעיף 91.2 בכתב ההגנה).

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

17. לעניין הפרת זכויות היוצרים הנטענת על ידי התובע משיבים הנתבעים כי בהתאם
לאמור בסעיפים 7.3. ו- 7.4 בהסכם, נתן התובע לקומרקס זכות בלתי מסוייגת, הן למשך
תקופת ההסכם והן לאחר מכן, לפרסם בפורטל הרפואי, או בכל מדיה דיגיטלית אחרת, את
הכתבות, וכל זאת – ללא צורך בקבלת הסכמה נוספת לכך מצד התובע. מסיבה זו טוענים
הנתבעים כי כל הפרסומים של הכתבות שנעשו על ידם בפורטל הרפואי וכן באתר "וואלה"
נעשו בהרשאת התובע (סעיפים 96-107 בכתב ההגנה). יתרה מכך: לטענת הנתבעים, ההסכם
לא הטיל על קומרקס כל הגבלה לגבי המחאת זכויותיה על פיו. לפיכך, ובהתאם לסעיף 1
בחוק המחאת חיובים, התשכ"ט – 1969 (להלן: "**חוק המחאת חיובים**") המחאת קומרקס
למיזמי בריאות את זכויותיה על פי ההסכם (סעיף 33 בסיכומי הנתבעים). כן נטען על ידי
הנתבעים כי מאחר שהתובע עצמו הוא שהעלה את הכתבות לאתר העור, ומעולם לא ביקש
להסירן על אף שהפסיק לפעול באתר העור שנים רבות לפני הגשת התביעה, הרי
ש"**בהתנהגותו, ללא כל קשר לשאר הטענות, אישר התובע את המשך הפרסום**" (סעיף 40
בסיכומי הנתבעים).

לעניין הפרת הזכות המוסרית של התובע ביצירות פרי עטו טוענים הנתבעים כי שינוי כותרת
של כתבה אינה מהווה פגיעה בזכות המוסרית, והיא מהווה חלק מהפררוגטיבה של עורך
התוכן במדיה כתובה או דיגיטלית (סעיפים 108-113 בכתב ההגנה). לטענת הנתבעים, ככל
שפרטיו המזהים של התובע נשמטו מחלק קטן מהכתבות, הרי שמדובר ב"**זוטי דברים**"
שנגרמו עקב טעות עריכה ובתום לב, והתובע מעולם לא ביקש את תיקון הטעות (סעיף 49
בסיכומי הנתבעים).

לחלופין טוענים הנתבעים כי אף אם יוכח שלכאורה הם הפרו את זכות היוצרים של התובע,
הרי שעומדות להם ההגנות הקבועות בדין.

18. הנתבעים אף דוחים את טענות התובע ביחס ליתר העילות והעוולות הנטענות על ידו.
טענותיהם העיקריות ביחס לעילות אלה, הרלוונטיות גם לטענת הפרת זכות היוצרים, הינן
אלה:

א. השימוש בכתבות ובשמו של התובע היה בהתאם להסכם שנחתם בין הצדדים.

ב. במשך כל התקופה שחלפה מאז החתימה על ההסכם ועד למועד הגשת התביעה
התובע לא התנגד לפרסום שמו או כתבותיו בפורטל הרפואי, ולא ביקש בכל דרך
שהיא כי שמו וכתבותיו יוסרו מהפורטל הרפואי.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

- ג. הערך של פרסומי התובע ביחס לכלל הפרסומים בפורטל הרפואי הינו זניח ושולי. 1
- ד. פרסום שמו וכתבותיו של התובע בפורטל הרפואי, שהוא האתר הרפואי המוביל בישראל, לא גרמו לתובע נזק כלשהו. יתרה מזאת: פרסום הכתבות בפורטל הרפואי ובאתר "וואלה" אף יצר לתובע פרסום ומוניטין ועל כך יכולים להעיד רופאים רבים המשלמים כסף עבור האפשרות לפרסם בפורטל הרפואי. 2
3
4
5
- לחלופין, טוענים הנתבעים לגבי כל עילת תביעה בנפרד כי אף אם יסודותיה יוכחו, עומדות להם ההגנות הספציפיות הרלוונטיות לאותה עילת תביעה. 6
7
- ד. עיקר השאלות שבמחלוקת 8
19. השאלות העיקריות הדורשות הכרעה בדיון בתובענה שלפני הינן אלו: 9
1. האם התובענה, כולה או חלקה, התיישנה, וכן האם יש לדחות את התובענה מחמת שיהוי? 10
11
2. האם הנתבעים, או מי מהם, הפרו את ההסכם שנחתם בינם לבין התובע בכך שנמנעו מלשלם לתובע את חלקו בהכנסות מפרסום שהניב אתר העור, וכן בכך שנמנעו מלהעביר אליו זכויות במיזמי בריאות המחזיקה בפורטל הרפואי? 12
13
14
- במידה שהתשובות לשאלות אלה תהיינה חיוביות יש לברר בגין איזו תקופה היה התובע זכאי להכנסות מפרסום באתר העור, ומהו שיעור הזכויות בפורטל הרפואי להן היה זכאי התובע. 15
16
17
3. האם הנתבעים, או מי מהם, הפרו את זכות היוצרים של התובע בכתבותיו (הן הזכות החומרית והן הזכות המוסרית)? 18
19
- במידה שהתשובה לשאלה זו תהיה חיובית – ידרש בירור האם התובע זכאי לפיצוי סטטוטורי על פי חוק פקודת זכות יוצרים או לפי חוק זכות יוצרים, התשס"ז – 2007, ומהו שיעור הפיצוי המגיע לתובע בגין הפרות אלה. 20
21
22

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

4. האם הנתבעים, או מי מהם, ביצעו כלפי התובע עוולה אחרת המזכה את התובע בזכות לקבלת פיצוי נוסף על הפיצוי המגיע לו, לטענתו, עקב זכותו על פי סעיף 6 בהסכם שנחתם בין הצדדים, ובשל הפרת זכות היוצרים של התובע בכתבותיו?
- במידה שתקבע זכאותו של התובע לפיצוי כזה – יהיה נחוץ לברר האם התובע זכאי לפיצוי סטטוטורי בגין עוולת גניבת עין ובגין עוולת הפגיעה בפרטיות, וכן – האם הוכיח התובע את הנזק הנטען על ידו לגבי יתר העוולות נושא התובענה.
5. האם יש לחייב את מר להמן (הנתבע 3) באופן אישי בפיצוי כלשהו המגיע לתובע, ככל שמגיע לתובע פיצוי כאמור?

ה. דיון והכרעה

התיישנות ושיהוי

20. הנתבעים טוענים כי אף אם יוכח שהתובע זכאי לתמורה מכח ההסכם שנחתם בינו לבין קומרקס, אזי רכיבי תביעתו המבוססים על עילת תביעה שנוצרה לפני יום 9.9.2001, דהיינו – למעלה מ- 7 שנים מלפני מועד הגשת תביעתו ביום 9.9.2008 – התיישנו. אני סבור כי יש ממש בטענה זו של הנתבעים ומן הדין לקבלה כפי שיפורט להלן.
- על פי סעיף 6.2.1 בהסכם התובע זכאי לקבל תשלומים בגין פרסומים מסחריים שנעשו באתר העור, בין אם התובע הוא זה שגייס את המפרסם, ובין אם המפרסם גויס על ידי קומרקס (וזאת – בשיעורי חלוקת הכנסות שונים). על פי סעיף 6.3 בהסכם התשלום אמור להפרע לידי התובע בתוך 30 ימים הנמנים מתום החודש בו גבתה קומרקס את התשלום בגין הפרסום. זכותו זו של התובע אף מומשה במספר מקרים בהם קיבל מקומרקס את חלקו על פי ההסכם (ראו למשל: נספח 15 לתצהירו של מר להמן).
- חוק ההתיישנות התשי"ח – 1958 קובע כי, פרט למקרים חריגים ומוגדרים, תקופת ההתיישנות לגבי תביעה שאינה במקרקעין הינה בת שבע שנים הנמנים מהיום בו נולדה עילת התובענה.
- לגבי ההכנסות מפרסומים מסחריים באתר העור עילת התובענה נולדה ביום בו היה התובע זכאי לתשלום על פי ההסכם. בהקשר זה יודגש כי על אף שבפני התובע לא היה פירוט מדויק של מלוא הסכום המגיע לו על פי טענתו (שכן לא היו בידיו הנתונים לגבי הכנסותיה

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 של קומרקס מפרסום), אין בכך כדי למנוע את תחילת מרוץ תקופת ההתיישנות שכן "אין
2 להמתין לגיבוש מלוא הנזק כדי למנות את תקופת ההתיישנות" (ע"א 1254/99 המאירי נ'
3 הכשרת הישוב – חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נד(2) 548, 535 (2000). בנסיבות המקרה הנוכחי,
4 התובע יכול היה לדעת, בלחיצת מקשי המקלדת, כי קיימים מפרסמים מסחריים באתר
5 העור. יתרה מכך: במהלך הדיון בתובענה אף התברר כי התובע ידע באופן פוזיטיבי שישנן
6 הכנסות מפרסום באתר העור, ואף דרש את חלקו בהכנסות אלה. בשנת 2000 דרישתו נענתה
7 (ראו: נספח 15 לתצהירו של מר להמן) אך בשנת 2002 דרישתו נדחתה באופן מפורש על ידי
8 מר להמן (ראו: נספח 21 לתצהירו של מר להמן).

9 ניתוח דברים זה מוליך למסקנה לפיה ככל שיקבע לגופם של דברים שהתובע היה זכאי לקבל
10 ביום 9.9.2001 חלק מהסכומים שקיבלה קומרקס מצדדים שלישיים בגין פרסומים שנעשו
11 באתר העור, אזי זכות זו התיישנה ככל שתקבולים אלה התקבלו בידי קומרקס לפני יום
12 1.8.2001 (מאחר שלפי סעיף 6.3 בהסכם, התובע היה זכאי לקבלת חלקו בסכומים אלה 30
13 ימים מתום החודש שבו התקבלו על ידי קומרקס. אזי זכאותו של התובע לסכומים
14 שהתקבלו על ידי קומרקס בחודש אוגוסט 2001 קמה רק ביום 30.9.2001, דהיינו – פחות מ-
15 7 שנים לפני יום הגשת התביעה).

16 שונים הדברים ביחס לזכאותו של התובע לקבלת פיצוי בגין הזכויות המגיעות לו בימות
17 המשפטית אליה הועבר הפורטל הרפואי בהתאם לאמור בסעיף 6.4 בהסכם. כפי שנטען על
18 ידי הנתבעים עצמם, הפורטל הרפואי הופרד מיתר עסקיה של קומרקס רק בשנת 2007, עת
19 הועבר (יחד עם שני אתרים נוספים) למיזמי בריאות בתמורה לתשלום סך של 170,000 ש"ח
20 (סעיף 91.2 בכתב ההגנה). עמדה זו של הנתבעים התקבלה אף על ידי התובע, ובסיכומיו טען
21 התובע כי זכאותו על פי סעיף 6.4 בהסכם היתה "ל- 2% ממניותיה של הנתבעת 2 נכון ליום
22 13.8.07" (סעיף 46 בסיכומי התובע).

23 הוראת סעיף 6.4 בהסכם קובעת כי זכאותו של התובע לזכויות בימות המשפטית אשר
24 תחזיק בפורטל הרפואי מתגבשת רק בעת הפרדת הפורטל הרפואי מיתר פעילויותיה של
25 קומרקס. מדברים אלה עולה כי עד מועד הפרדתו של הפורטל הרפואי מיתר עסקיה של
26 קומרקס טרם התגבשה זכות ברת תביעה של התובע לגבי הזכויות בפורטל הרפואי להן הוא
27 טוען, וכבר נקבע כי "אין די "בזכות תביעה מושגית" בידי התובע כתנאי לתחילת מירון
28 ההתיישנות. יש צורך בקיומו של כח תביעה, המצביע על בשלותה של זכות התביעה
29 הנתונה לתובע לפנות לבית המשפט בתביעה משפטית ולזכות בסעד" (ע"א 9413/03

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

אלנקווה נ' הועדה המקומית לתכנון ולבניה ירושלים (פורסם במאגרים משפטיים, 22.6.2008) בפסקה 21 בפסק הדין). כפועל יוצא מכך אני קובע כי זכותו של התובע לקבל זכויות בישות המשפטית המחזיקה בפורטל הרפואי קמה לכל המוקדם בשנת 2007, בין אם מדובר במועד בו התאגדה מיזמי בריאות (13.8.2007), ובין אם מדובר במועד בו נחתם הסכם למכירת הפורטל הרפואי בין קומרקס לבין מיזמי בריאות כגוף בהקמה (26.7.2007). משכך, עילת תובענה זו טרם התיישנה במועד הגשת התביעה (9.9.2008).

21. לנוכח האמור לעיל אני קובע כי אין גם בסיס המצדיק את דחיית התובענה עקב שיהוי שנפל בהגשתה. ככלל, על נתבע "הטוען שיהוי המצדיק דחיית התובענה, עליו הנטל להראות קיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות את קבלת הטענה" וכי "לא עצם חלוף הזמן כשלעצמו הוא המצדיק דחיית התביעה, אלא דבר-מה נוסף שמיתוסף לחלוף הזמן או שנובע ממנו באופן ברור" [ההדגשות אינן במקור – ב.א.]. (ע"א 410/87 עיזבון המנוחה רבקה ליברמן ז"ל על ידי יורשיה נ' יונגר, פ"ד מה(3) 756, 749 (1991)). אותו "דבר מה נוסף" פורט בפסיקה כשהיה ממנו ניתן ללמוד על ויתור או יאוש של התובע אשר גרם לשינוי לרעה במצבו של הנתבע, או כשהיה הנובע מחוסר תום ליבו של התובע (ראו: ע"א 1559/99 צימבלר נ' תורג'מן פ"ד נז(5) 49, 70-69 (2003)). בענייננו, הנתבעים לא הוכיחו כי השיהוי הנתען על ידם כנגד התובע אכן שינה לרעה את מצבם, או כי עצם השיהוי בהגשת התביעה מעיד על חוסר תום ליבו של התובע. טענתם של הנתבעים לפיה בזמן שהנתבעים המשיכו להזרים כספים לפורטל הרפואי התובע השתהה ולא תבע את זכויותיו בפורטל הרפואי, אין בה כדי לבסס טענתם בדבר השיהוי שדבק בתביעתו של התובע לנוכח העובדה שזכאותו של התובע לזכויות בפורטל הרפואי טרם התגבשה עד לשלהי שנת 2007. יתרה מכך: עילות התביעה (למעט הדרישה לפיצוי בגין אי תשלום חלקו של התובע בהכנסות הפרסום) מתייחסות לאירועים שארעו לאחר מועד העברתו של הפורטל הרפואי לידי מיזמי בריאות (הנתבעת 2) בשנת 2007. מאחר שחלפה רק כשנה אחת מאז מועד זה ועד למועד הגשת התביעה הרי שאין בחלוף תקופת זמן זו כדי לבסס שיהוי המצדיק את דחיית התובענה.

האם התובע זכאי לפיצויים בגין הפרת ההסכם

22. סעיף 6 בהסכם קובע, בין היתר, כי התובע יהיה זכאי לקבל תשלום בגין חלק מההכנסות שיתקבלו מפרסום מסחרי שיעשה באתר העור, וכי בנוסף לכך יהיה התובע זכאי לקבל זכויות במקרה בו הפורטל הרפואי או אתר העור יופרדו מיתר הפעילויות של חברת קומרקס.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 התובע טען באריכות לגבי המועד בו בוטל ההסכם שבין הצדדים. לטענתו, ההסכם לא בוטל
2 עד למועד הגשת כתב התביעה, וביטול ההסכם נעשה על ידו במסגרת התביעה. מנגד,
3 הנתבעים טענו כי בשלב מסויים ההסכם נזנח על ידי התובע אשר הפסיק לקיים את חיוביו
4 על פיו, וכי לפיכך ההסכם פקע עוד במהלך השנים 2000-2002, ולכל המאוחר – בשנת 2004,
5 כאשר קומרקס שלחה לתובע מכתב בדואר רשום, ובו הודיעה לו על ביטולו של ההסכם.
6 לטענת הנתבעים זניחת ההסכם על ידי התובע הפקיעה את זכותו לקבלת תשלומים או
7 פיצויים כלשהם על פיו או מכוחו. בהקשר זה יצויין כי התובע טוען שהמכתב משנת 2004 לא
8 נשלח אליו על ידי קומרקס, ומכל מקום – לא נמסר לידיו.

9 על אף שהפסיקה הכירה בזניחת הסכם המביאה לידי סיומו במקרים של "שתיקה, חוסר
10 מעש והעדר כל פעולה לביצוע החיובים הקבועים בחוזה במשך תקופה ארוכה מאוד" (ע"א
11 10148/05 חברת תדי ירושלים בע"מ נ' כץ-שיבאן (פורסם במאגרים משפטיים, 15.3.2010)
12 בפסקה 20 בפסק הדין, וראו גם: ע"א 3991/96 וילו'ני נ' מעלה השרון (הרצליה) בנין
13 והשקעות 93 בע"מ, פ"ד נב(5) 278, 286-288 (1998)), אינני סבור כי לשם הכרעה במחלוקות
14 שבין הצדדים במסגרת התובענה שלפני נדרש לקבוע מהו המועד המדויק בו נזנח או פקע
15 ההסכם שבין הצדדים. נימוקי לכך יובאו בהרחבה להלן, בסעיף 33 בפסק דין זה. עם זאת,
16 אציין בקצרה שהצדדים אינם חלוקים לגבי העובדה שכיום ההסכם כבר אינו בתוקף.

17 23. זכות התובע לפיצוי בגין אי מימוש זכאותו לזכויות בישות המשפטית המחזיקה
18 בפורטל הרפואי – סעיף 6.4 בהסכם קובע כי התובע יהיה זכאי לזכויות בפורטל הרפואי
19 לאחר שזה שיורד מיתר פעילויות קומרקס. לגבי זכאות זו של התובע נקבע בהסכם כי
20 ההיקף ומועדי רכישת זכויות התובע בפורטל הרפואי ייעשו באופן מדורג:

21 "היה והפורטל הרפואי (כהגדרתו לעיל) יופרד משאר עסקיה של
22 החברה, כך שיהפוך לישות משפטית נפרדת ("הישות החדשה"), יהא
23 הרט זכאי לסך כולל של 2% מן הישות החדשה לפי הפירוט הבא:

24 "6.4.1. 1.0% בתום 6 חודשים של מילוי כל התחייבויותיו של הרט על
25 פי חוזה זה.

26 6.4.2. תוספת של 0.5% בתום 12 חודשים מיום חתימת החוזה, בהם
27 מילא הרט אחר כל התחייבויותיו על פי חוזה זה.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

6.4.3. תוספת של 0.5% בתום 18 חודשים מיום חתימת החוזה, בהם
מילא הרט אחר כל התחייבויותיו על פי חוזה זה.

במידה שהסכם זה הובא לידי סיום, אופציות או מניות שניתנו עד מועד
הסיום ישארו בתוקפן, אך לא ינתנו אופציות או מניות נוספות לאחר
מכן".

ניתן איפוא לראות כי סעיפים 6.4.1 עד 6.4.3 בהסכם מתנים באופן מפורש את זכאותו של
התובע לקבלת זכויות אלה בכך שימלא את "כל התחייבויותיו על פי חוזה זה". כלומר:
הצדדים להסכם הסכימו בצורה ברורה, החוזרת ונשנית בהסכם שלוש פעמים באופן מפורש,
כי התובע יהיה זכאי לזכויות בפורטל הרפואי רק במידה שיקיים את כל התחייבויותיו על פי
ההסכם. התחייבויות אלה פורטו בסעיף 4 בהסכם:

"4.1. הרט יכתוב, יערוך ויפרסם באתר, באמצעות ממשק יעודי שתבנה
החברה מידע ותכנים באופן שוטף ומתמיד, כך שבכל שבוע תתפרסם
באתר לפחות כתבה או סקירה חדשה אחת. כמו כן הרט ינהל וישתתף
באופן שוטף, ובתדירות המקובלת ברשת האינטרנט, בפעילות בקבוצת
הדיון בנושא רפואת העור.

4.2. הרט ייזום מעת לעת, תוך התייעצות עם החברה, מדורים
חדשים, פעילויות, תכנים ומבצעים שיתפרסמו, יערכו ו/או יבוצעו בתוך
האתר".

24. לנוכח הראיות שהוצגו בפני, כפי שיפורטו להלן, אני קובע כי הוכח ברמת ההסתברות
הנדרשת בהליכים אזרחיים, שהתובע אכן קיים התחייבויותיו על פי ההסכם לפחות
בתקופה של ששת החודשים הראשונים שחלפו ממועד החתימה על ההסכם. בנוסף הנני
קובע כי פרק הזמן אשר במהלכו קיים התובע כל חיוביו על פי ההסכם היה קצר מתקופה
בת שנים עשר החודשים הנמנים ממועד חתימת ההסכם. כפועל יוצא מכך, אני סבור כי
התובע ביסס כנדרש את זכאותו לקבלת 1% מהזכויות בפורטל הרפואי לאחר שזה הופרד
מפעילותה של קומרקס בשנת 2007 כקבוע בסעיף 6.4.1 בהסכם שבין הצדדים, וכי לפיכך,
משנמנעה קומרקס מלהעביר לידי התובע זכויות אלה היא הפרה בכך את ההסכם שנכרת
בינה לבין התובע. אפרט להלן נימוקי למסקנותי אלה.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 כנטען על ידי התובע בסיכומי התשובה מטעמו, סעיף 1 בסיכומי הנתבעים עצמם מהווה
2 הודאת בעל דין לפיה התובע קיים את התחייבויותיו על פי ההסכם עד אמצע שנת 2000, וכי
3 רק לאחר מועד זה הפסיק התובע לפעול באתר העור. משכך, ניתן לקבוע כי התובע אכן זכאי
4 לקבל 1% מכלל הזכויות בפורטל הרפואי. יתר על כן: על עמדת קומרקס ומר להמן בעניין
5 זכאותו של התובע לקבלת "המנה הראשונה" בזכויות בפורטל הרפואי ניתן ללמוד גם
6 ממכתבו מיום 22.9.2000 של מר להמן לתובע (נספח 15 בתצהיר עדותו הראשית של מר
7 להמן) במסגרתו פרט מר להמן את הסכום המגיע לתובע מפרסום באתר העור תוך שהוא
8 מתייחס לתובע כ"**בעל אופציות בחברה**" אשר אמור לרצות "**ולהשביח את ערך החברה**
9 **כולה**".

10 אני קובע כי טענת הנתבעים לפיה הואיל ובמועד הפרדת הפורטל הרפואי מיתר עסקיה של
11 קומרקס, הפרדה שנעשתה בשנת 2007, כבר הפסיק התובע לקיים את כל התחייבויותיו על פי
12 ההסכם ולכן אין הוא זכאי לקבל זכויות כלשהן בפורטל הרפואי – דינה להדחות. סעיף 6.4
13 בהסכם קובע מפורשות כי "**במידה שהסכם זה הובא לידי סיום, אופציות או מניות שניתנו**
14 **עד מועד הסיום ישארו בתוקפן, אך לא ינתנו אופציות או מניות נוספות לאחר מכן**".
15 מדברים אלה עולה באופן ברור כי הצדדים צפו קיומן של נסיבות בהן ההסכם יובא לידי
16 סיום עוד לפני תום חלוף תקופת 18 החודשים הראשונים הנמנים מאז מועד חתימתו, ולכן
17 נקבע על ידם מנגנון מדורג ומוסכם לפיו הזכויות אשר התובע יהיה זכאי לקבלן בפורטל
18 הרפואי יגזרו מאורך תקופת הזמן בה ימשיך התובע לקיים את התחייבויותיו החוזיות כלפי
19 קומרקס. בנוסף לכך, הוסכם בין הצדדים כי מהמועד בו היה התובע זכאי לזכויות בפורטל
20 הרפואי על פי תנאי ההסכם אזי זכאותו של התובע לזכויות אלה לא תפגע אף לאחר סיום
21 התקשרותם של הצדדים בהסכם.

22 תימוכין לקביעה זו ניתן למצוא בהוראת סעיף 6.5 בהסכם אשר קובעת כי "**היה ואתר העור**
23 **יופרד משאר עסקיה של החברה, כך שיהפוך לישות משפטית נפרדת**" יהיה התובע זכאי ל-
24 50% מהזכויות "**באתר העור המופרד**". סעיף זה מסייג את זכאותו של התובע ל- 50% באתר
25 העור בכך שהאתר יופרד מפעילות החברה "**בעוד הרט ממלא את כל התחייבויותיו על פי**
26 **הסכם זה**". אלא שהוראה כזו, המתנה את זכאותו של התובע בקיום כל התחייבויותיו על פי
27 ההסכם במועד ההפרדה, אינה מופיעה בסעיף 6.4 בהסכם. מכאן ניתן להסיק שזכאותו של
28 התובע לקבלת עד 2% מהזכויות בפורטל הרפואי לא היתה תלויה בכך שבמועד בו יופרד
29 הפורטל הרפואי מיתר פעילויותיה של קומרקס עדיין יקיים התובע את כל התחייבויותיו על
30 פי ההסכם.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

25. ניתוח הראיות שהוצגו בפני מבסס אף הוא את קביעתי לפיה התובע קיים את כל התחייבויותיו על פי ההסכם לפחות במשך תקופת ששת החודשים הראשונים שחלפו מאז מועד חתימת ההסכם.

לכתב התביעה צרף התובע רשימה של 35 כתבות אשר לטענתו העלה לאתר העור והן פורסמו על ידי מיזמי בריאות תוך הפרת זכות היוצרים שלו בהן (נספחים לב1-לב35 לתצהיר עדותו הראשית של התובע). התובע טען כי רשימה זו אינה מהווה רשימה ממצה של כל הכתבות שהעלה לאתר העור, ואף הוכיח כי בנוסף לכתבות אלה הוא העלה לאתר העור לפחות חמש כתבות נוספות שלא הופיעו ברשימת הכתבות המפרות (ראו: עמ' 52-50 בפרוטוקול ונספחים טו' ו- טז' בתצהיר עדותו הראשית של התובע). רובן המכריע של הכתבות שהתובע הציג הועלו על ידו לאתר העור עד ליום 12.6.2000. לאחר מועד זה הוכח כי הועלו לאתר העור חמש כתבות בלבד פרי עטו של התובע, וכי כולן הועלו על ידי התובע ביום 14.11.2001 (נספחים לב31-לב35 לתצהיר התובע, וראו גם כתבות מס' 31-35 בנספח 4 לתצהירו של מר להמן. בהערת אגב יצויין כי בנספח 4 הנ"ל נפלה טעות דפוס לגבי מועד פרסומה של כתבה מס' 33 העוסקת באבעבועות רוח, אשר מועד פרסומה באתר היה יום 14.11.2001 ולא יום 14.1.2001). בדיקה של חמש הכתבות שפרסם התובע ביום 14.11.2001 מעלה כי שתיים מתוכן היו בעצם פרסום חוזר של כתבות שכבר פורסמו באתר (הכתבה שצורפה כנספח לב34 לתצהיר התובע וזהה לכתבה שצורפה כנספח לב7 אשר פורסמה לראשונה ביום 20.11.1999, והכתבה שצורפה כנספח לב35 לתצהיר התובע וזהה לכתבה שצורפה כנספח לב19 אשר פורסמה לראשונה ביום 8.2.2000), כך שבסך הכל הוכח כי התובע העלה לאתר העור 38 כתבות.

לנוכח מספרן ומועדי פרסומן של הכתבות אשר הוצגו כראיות (ראו: נספחים טו', טז' ו- לג בתצהירו של התובע) ניתן לקבוע כי עד לחודש יוני 2000, דהיינו – לאחר חלוף כשמונה חודשים מאז מועד החתימה על ההסכם, התובע פרסם באתר העור 35 כתבות בתקופה של כ- 35 שבועות, ובכך קיים את התחייבויותיו על פי ההסכם לפרסם לפחות אחת לשבוע כתבה חדשה באתר העור. בהקשר זה יצויין כי מעיון ברשימת הפרסומים המפרים שהגיש התובע ואשר פורטו גם בנספח 4 בתצהירו של מר להמן (הנתבע 3) ניתן ללמוד כי החל מחודש אוקטובר 1999 ועד חודש אפריל 2000 העלה התובע כתבות לאתר לפחות בשני תאריכים שונים בכל חודש. אני סבור כי מכך ניתן להסיק שפעילותו של התובע באתר במהלך החודשים האלה היתה פעילות נמשכת ולא פעילות ספורדית בלבד.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 הנתבעים טוענים אמנם שחלק מהכתבות (סה"כ 11 כתבות) פורסמו בספריו של התובע
2 (בהוצאת פרולוג) מספר שנים לפני שהועלו לאתר העור של הפורטל הרפואי, וכי חלק
3 מהכתבות (סה"כ 7 מהכתבות) היוו סקירות קצרות של אירועים ומחקרים. עיון בנוסח
4 ההסכם מעלה כי ההסכם עצמו אינו מגדיר את היקף ואופי הכתבות, וכי לא ניתן לשלול את
5 הפרשנות שנתן התובע למונח "**כתבה או סקירה חדשה אחת**" ככזה המתייחס לכתבה או
6 סקירה המועלית לראשונה באתר אשר יש לה ערך פרסומי. התובע העיד על כך בהדגישו כי
7 "**הכוונה היתה שבאתר יהיה חומר טוב לרפואת עור, זאת היתה הכוונה ושהאתר הזה**
8 **יצליח. כל חומר שהוא שלי, אם זה משהו מהעבר שהוא עדיין עדכני או שזה משהו**
9 **שכתבתי במיוחד, והוא טוב והוא תורם לאתר**" (עמ' 24 ו- 25 בפרוטוקול). התובע אף
10 התייחס לפרסומן באתר של כתבות שהיקפן אינו נרחב ככתבות אחרות, וכן לכתבות
11 שפורסמו על ידו במקום אחר כלשהו (ובייחוד כאשר הפרסום נעשה בספר פרי עטו שתפוצתו
12 היתה מצומצמת יחסית) ובלבד ש"**הכתבה היא טובה, היא מדויקת ומעודכנת ואין שום**
13 **סיבה לא לשים אותה במקומות שונים**" (עמ' 15 בפרוטוקול). לא למותר לציין כי בהצעה
14 שהעביר התובע למר להמן ביום 31.8.1999 מציין התובע כי "**במידה ואהיה אחראי על אתר**
15 **העור אספק לו כמות גדולה של חומר איכותי שעליו עבדתי במשך שנים. בנוסף אשקיע זמן**
16 **רב בעדכון מתמיד כתיבה על חידושים** [כך במקור – ב.א.] **ופעילות פורום**" [ההדגשה אינה
17 במקור – ב.א.] (נספח 2א לתצהירו של מר להמן).

18 ראוי לציין כי ששה חודשים קלנדריים כוללים כ- 26 שבועות, כך שאף אם ממספרן הכולל
19 של כל הכתבות אשר הוכח כי התובע פרסם באתר (סה"כ 38 כתבות וסקירות) יופחתו 11
20 כתבות שפורסמו בספריו, עדיין מוכח כי התובע פרסם 27 כתבות "חדשות" באתר.

21 26. באשר להתחייבותו של התובע להשיב על שאלות הגולשים בקבוצת הדיון של אתר
22 העור הציגו הציגו הנתבעים תשדורת של דואר אלקטרוני מיום 26.4.2000 מאת **הגב' אפרת**
23 **דותן** [נ/1] אשר הועסקה על ידי קומרקס בניהול הפורומים של פורטל הרפואי. במסגרת שדר
24 זה שואלת הגב' דותן את מר להמן (הנתבע 3) "**מה קורה עם פורום העור, יורם הרט הפסיק**
25 **לעבוד?**" ("What is happening with the skin forum, Yoram Hart stopped working?")
26 [כך במקור – ב.א.]. מתשדורת זו ניתן להסיק שתי מסקנות. **האחת** – שהתובע פעל תקופה
27 מסויימת בקבוצת הדיון באתר העור, **והשניה** – שבסמוך לפני מועד משלוח השדר הזה
28 הפסיק התובע לפעול בקבוצת הדיון של אתר העור. בהקשר זה יודגש כי אף לטענת הנתבעים
29 עצמם זוהי הפעם הראשונה שבה נטען בצורה מתועדת כי התובע לא מקיים את
30 התחייבותיו החוזיות ביחס לקבוצת הדיון באתר העור. מדברים אלה ניתן להסיק כי עד

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 למועד סמוך שחל לפני יום 26.4.2000 השיב התובע על השאלות בקבוצת הדיון של אתר
2 העור. מאחר שההסכם שבין הצדדים נחתם ביום 10.10.1999, הרי שתקופת ששת החודשים
3 הראשונים שחלפו מאז חתימתו ואשר בגינה זכאי התובע ל- 1% מהזכויות בפורטל הרפואי
4 הסתיימה כבר ביום 10.4.2000, דהיינו – למעלה משבועים מלפני מועד מכתבה מיום
5 26.4.2000 של הגב' אפרת דותן.

6 תימוכין נוספים לכך שהתובע עדיין פעל באתר העור גם בחודשים אפריל-מאי 2000 ניתן
7 ללמוד מתכתובת דואר אלקטרוני שנעשתה בין התובע למר להמן בחודשים אלה. במכתב
8 מיום 1.5.2000 העביר מר להמן לתובע מזכר ביחס לקבוצת הדיון של אתר העור (יתכן
9 שמדובר במכתבה של הגב' דותן). במענה למכתב זה של מר להמן ציין התובע כי הוא
10 מתקשה לתת תשובות בקבוצת הדיון של אתר העור ושאל האם הרווחים מהפורטל הרפואי
11 מאפשרים לממן עזרה במענה על השאלות. בנוסף, ביום 1.6.2000 פנה התובע למר להמן
12 בתשדורת דואר אלקטרוני נוספת במסגרתה שאל האם נמצא מישהו שיעזור באתר העור,
13 כפי שלדבריו הובטח לו (ראו : נספחים 1א ו-1ב לתצהירו של מר להמן).

14 27. אין מחלוקת בין הצדדים כי התוכן שהיה מצוי באתר העור עד לחודש אפריל 2000
15 נכתב על ידי התובע, וכי בטרם נחתם ההסכם בין קומרקס לבין התובע אתר העור לא היה
16 קיים כלל. לנוכח דברים אלה אינני סבור כי יש ממש בטענת קומרקס לפיה התובע לא קיים
17 את התחייבויותיו על פי סעיף 4.2 בהסכם אשר חייבו אותו ליזום **"מעט לעת, תוך התייעצות**
18 **עם החברה, מדורים חדשים, פעילויות, תכנים ומבצעים"** באתר העור. ברי כי בתקופת
19 הקמתו של אתר העור כל תוכן שהועלה אליו בנושא חדש הווה בפועל "מדור" חדש באתר
20 העור, ובודאי שהוא נכלל בגדר "תכנים". בנוסף, וזה עיקר, אינני סבור כי כוונת הצדדים
21 היתה שהתובע יתחיל להרחיב את פעילויות אתר העור כבר בתקופת הקמתו. אני סבור כי
22 מלשון ההסכם, ובמיוחד מהביטוי **"מעט לעת"**, ניתן להסיק כי כוונתם של הצדדים היתה
23 להדגיש שאין מדובר בפעולה אשר התובע נדרש לבצעה באופן מיידי, וכי בטרם ייזום התובע
24 פעילויות ומבצעים חדשים היה קיים צורך לבסס את התוכן ואת קבוצת הדיון של אתר
25 העור כפי שנעשה על ידי התובע בששת החודשים הראשונים שלאחר החתימה על ההסכם.
26 יתרה מזו: מסעיף 5.2 של ההסכם ניתן ללמוד כי התובע היה זקוק להסכמת קומרקס
27 לביצוע הפעולות באתר העור כך שלא ניתן להטיל על התובע את מלוא האחריות לאי ביצוען
28 של פעולות נוספות באתר העור בנוסף לכתבות שהועלו לאתר העור על ידי התובע ולקבוצת
29 הדיון בה הוא השתתף.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 בנסיבות אלה אני סבור כי הוכח שהתובע קיים את התחייבויותיו על פי ההסכם בתקופת
2 הזמן שנמשכה לפחות במשך כל ששת החודשים הראשונים שחלפו מאז מועד חתימתו ביום
3 10.10.1999, וכי לפיכך הוכיח התובע את זכאותו על פי סעיף 6.4.1 בהסכם לקבלת 1%
4 מהזכויות בפורטל הרפואי לאחר שפורטל זה הופרד מפעילותה של קומרקס בשנת 2007.

5 28. מנגד, ניתן לקבוע על סמך הראיות שהובאו על ידי הנתבעים (הן בהתחשב במספר
6 הכתבות החדשות שהעלה התובע לאתר העור ומועדי פרסומן באתר כפי שהוכח במהלך
7 בירור התובענה, והן לנוכח הראיות שהובאו לגבי מועד הפסקת פעילותו של התובע בקבוצת
8 הדיון של אתר העור) כי הוכח שעוד בטרם חלפו שנים עשר חודשים מאז מועד החתימה על
9 ההסכם התובע כבר לא קיים את כל התחייבויותיו על פי ההסכם. כפועל יוצא מכך אני קובע
10 כי התובע לא הוכיח את זכותו לקבלת זכויות נוספות בפורטל הרפואי (מעבר ל- 1%
11 מהזכויות) לאחר שפורטל זה הופרד בשנת 2007 מפעילותה של קומרקס. קביעות אלה
12 נתמכות בנימוקים הבאים:

13 התובע טען כי העלה לאתר העור כתבות נוספות אשר נוספו ל- 38 הכתבות אשר הוכח כי
14 התובע פרסם באתר העור (שלוש מתוכן הועלו בנובמבר 2001). אולם, התובע עצמו לא ידע
15 לומר באיזה תקופה הוא פרסם כתבות אלה באתר העור. כאשר נשאל התובע האם פרסם
16 כתבות באתר העור בתום שנת 2000 השיב כי אינו יודע (עמ' 67 בפרוטוקול). בהקשר זה
17 יודגש כי בחינת מועדי הפרסום של הכתבות אשר אותרו מעלה כי התובע העלה לאתר העור
18 כתבות רבות בשמונת החודשים הראשונים שלאחר החתימה על ההסכם וכן שלוש כתבות
19 נוספות ביום 14.11.2001. מכאן ניתן להסיק כי בכל התקופה שמיום 13.6.2000 ועד ליום
20 13.11.2001 לא העלה התובע כתבות נוספות לאתר העור, שכן אילו היה התובע אכן מעלה
21 לאתר זה כתבות נוספות בתקופה שבין המועדים האלה, ובמיוחד אם התובע היה מעלה
22 לאתר כתבות נוספות בקצב של אחת לשבוע כפי שהתחייב על פי ההסכם – סביר להניח כי
23 היה מאתר לפחות חלק מהן כפי שהצליח לאתר כתבות אחרות שפורסמו על ידו בתקופה
24 שקדמה או היתה מאוחרת לתקופת זמן זו.

25 כאשר נשאל התובע האם יש לו תיעוד לכתבות נוספות שהעלה לאתר העור העיד כי יש בידיו
26 "מאמרים רבים מאד אצלי במחשב, אבל אני לא יכול להגיד לך אם הם בדוקטורס, הועלו
27 בדוקטורס או לא [כך במקור – ב.א.]. זה לא משהו שאני יכול להביא אותו כאיזושהי עדות,
28 יש לי מאמרים רבים ביותר על כל נושא העור, כן. איזה מהם העליתי ומתי העליתי, אני לא
29 יכול להגיד לך" (עמ' 57 בפרוטוקול, בניגוד גמור למצג אותו מנסה התובע להציג בסעיף 11

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 בסיכומי התשובה מטעמו לפיו "התובע לא שמר העתקים מכתבותיו". יוצא איפוא כי על
2 אף שהתובע טען לקיומם של מאמרים נוספים המצויים בידו, בפועל הוא לא המציא התובע
3 מאמרים נוספים אשר היו עשויים לתמוך בגרסתו לפיה העלה לאתר העור כתבות נוספות
4 לאלה שאותרו והוצגו במהלך המשפט. כידוע "כלל נקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה,
5 שמעמידים בעל-דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם נמנע
6 מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו
7 הובאה הראיה, היתה פועלת נגדו" (ע"א 548/78 שרון נ' לוי, פ"ד לה(1) 736, 760 (1980),
8 וראו גם: ע"א 55/89 קופל בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד(4) 595, 601 (1990), ע"א
9 9656/05 שורץ נ' רמנוף חברה לסחר וציוד בניה בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים,
10 27.7.2008) בפסקה 26 בפסק הדין). משכך, אני קובע כי חזקה על התובע שאילו היו בידו
11 כתבות נוספות שנכתבו במועדים הרלוונטיים לתובענה זו היה מגישן כראיות התומכות
12 בגרסתו.

13 לנוכח דברים אלה אני קובע כי החל מחודש יוני 2000 הפסיק התובע להעלות כתבות חדשות
14 לאתר העור (למעט הבלחה חד פעמית כשנה וחצי מאוחר יותר ביום 14.11.2001), וכי מאז
15 חודש יוני 2000 התובע לא קיים יותר את "כל התחייבויותיו על פי חוזה זה" [ההדגשה אינה
16 במקור – ב.א.]. כנדרש בסעיפים 6.4.2 ו-6.4.3 בהסכם.

17 29. לגבי סוגיית השתתפותו הפעילה של התובע בקבוצת הדיון באתר העור טען התובע
18 בחקירתו הנגדית כי רק בתום שנת 2001 חדל מלפעול בקבוצת הדיון בפרט ומלקיים את
19 התחייבויותיו על פי סעיף 4 בהסכם בכלל (ראו: עמ' 66 בפרוטוקול לגבי פרסום כתבות, ועמ'
20 76 בפרוטוקול לגבי השתתפותו בקבוצת הדיון). עדותו זו של התובע לפיה המשיך להשתתף
21 ולענות בקבוצת הדיון של אתר העור עד תום שנת 2001 נסתרה הן במסמכים, והן בעדויות
22 של עדים אחרים אשר עבדו בקומרקס במועדים הרלוונטיים לתובענה.

23 כך למשל הציגו הנתבעים תשדורת דואר אלקטרוני מיום 26.4.2000 מאת הגב' דותן
24 במסגרתה היא מעוררת את השאלה האם התובע הפסיק לפעול באתר העור [נ/1]. באופן
25 דומה העיד ד"ר עופר שרון אשר עבד בקומרקס בשנת 2000 כי "זכור לי שרמת הזמינות
26 והמענה בפורום העור לא היתה מספקת, הגיעו תלונות רבות של גולשים כי אינם מקבלים
27 תשובות" וכי כבר בשנת 2000 החל רופא עור אחר בשם ד"ר זאב פס לענות בקבוצת הדיון,
28 והיה יותר אקטיבי מהתובע (סעיף 7 בתצהירו של ד"ר שרון). עדותו של ד"ר שרון בעניין זה

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 לא נסתרה (ראו: עמ' 134 בפרוטוקול, וכן ראו: סעיף 7 בתצהירו של ד"ר איתי ויזר שאף
2 הוא עבד בקומרקס בשנת 2000).

3 ביום 19.4.2001 נשלחה על ידי מנהל הפורומים בקומרקס, מר יוסי רוסמן, תשדורת דואר
4 אלקטרוני למר להמן. התשדורת עסקה במצבן של קבוצות דיון בפורטל הרפואי שאינן
5 מתפקדות כנדרש, ובין היתר, בקבוצת הדיון של אתר העור. בתשדורת זו לא הוזכר כלל
6 התובע כרופא העונה לשאלות ובקבוצת הדיון, ומי שנוכח בה היה ד"ר פס בלבד אשר לגביו
7 נטען כי היו בעיות בתפקודו, ונאמר כי "נחפש עוד רופא עור שיעזור לו" (נספח 5א לתצהירו
8 של מר להמן). כפי שנטען על ידי הנתבעים, ממסמך זה שנכתב על ידי מנהל הפורומים של
9 קומרקס לפי תומו ובזמן אמת, עולה כי באותו מועד (19.4.2001) התובע כלל לא היה פעיל
10 בקבוצת הדיון של אתר העור ושמו לא הוזכר כלל בתשדורת של מר רוסמן (וראו גם: עמ'
11 76-80 בפרוטוקול עדותו של התובע אשר לא הציג כל הסבר הגיוני אחר לכך שלא הוזכר
12 באותה תשדורת).

13 באופן דומה, ביום 13.11.2001 פנה התובע למר נור דאור מקומרקס בתשדורת דואר
14 אלקטרוני שעסקה באתר acne.co.il השייך לתובע ונוהל עבורו על ידי קומרקס. במסגרת
15 תשדורת זו ביקש התובע לצרף משתמש חדש לאתר שבבעלותו. מר להמן ענה לתובע על
16 שאלתו ובסוף תשובתו כתב כי "אנו זקוקים בדחיפות לרופא עור בדוקטורס. ד"ר סגל (או
17 אתה) תהיו מוכנים להשתתף?" (נספח 11 לתצהירו של מר להמן). התובע השיב למכתבו של
18 מר להמן אך בתשובתו זו התעלם משאלתו של מר להמן לגבי ההשתתפותו בפורטל הרפואי.
19 אני סבור כי דברים אלה מהווים אף הם ראיה טובה מזמן אמת לכך שבאותו מועד התובע
20 כבר לא היה פעיל בפורטל הרפואי בכלל, ובקבוצת הדיון באתר העור בפרט.

21 אני סבור כי הנתבעים הצליחו להוכיח כי לכל המאוחר בחודש נובמבר 2001, בשל העדר
22 מענה בקבוצת הדיון של אתר העור, בוטלו ההפניות לקבוצת הדיון מהפורטל הרפואי ומדף
23 הבית של אתר העור. על כך ניתן ללמוד ממכתבים שנשלחו על ידי גולשים אשר לא הצליחו
24 להגיע לקבוצת הדיון באתר העור. כך למשל: גולש בשם אבנר לוי כותב ביום 2.11.2001 כי
25 "הופניתי לפורום רפואת העור שלא הצלחתי למצוא ואשמח לדעת איך להגיע אליו",
26 ובמכתב מיום 27.1.2002 שואל גולש בשם לירון פינחס "למה אין פורום של רפואת עור"
27 (נספחים 5 ו-5ג לתצהירו של מר להמן).

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 לנוכח דברים אלה אני קובע כי הוכח שפעילותו של התובע בקבוצת הדיון של אתר העור לכל
2 הפחות מאז יום 26.4.2000 לא היתה בהיקף, האינטנסיביות והזמינות שנדרשו ממנו על פי
3 סעיף 4.1 בהסכם, וכי פעילותו זו נפסקה לחלוטין עוד לפני יום 19.4.2001, מועד בו הוכח
4 שבקבוצת הדיון של אתר העור פעל ד"ר פס בלבד.

5 30. בעדותו של מר להמן (הנתבע 3) נטען כי כבר במהלך שנת 2000 הפסיק התובע לקיים
6 את התחייבויותיו על פי ההסכם (סעיפים 20 ו-24 בתצהירו).

7 עדותו של מר להמן היתה ברורה וסדורה. מר להמן גילה בקיאות רבה במחלוקות נושא
8 התובענה, ולמרות חלופ הזמן עדיין זכר את עיקרי הדברים. עדותו הצטיינה בפתיחות, הוא
9 השתדל לענות באופן מלא לשאלות עליהן הוא נשאל, ועדותו נמצאה על ידי ראויה לאמון
10 בית המשפט.

11 מר להמן העיד כי לנוכח מערכת היחסים ששררה בינו לבין התובע (שכן קומרקס הקימה
12 וניהלה עבור התובע עד שנת 2005 את האתרים שבבעלות התובע), הוא פנה לתובע בלשון
13 עדינה ולא ביטל "באופן רשמי" את ההסכם שבין הצדדים על אף שהתובע הפסיק לקיים את
14 התחייבויותיו על פי ההסכם כבר בשנת 2000. כך למשל: במכתב ששלח מר להמן לתובע
15 ביום 22.9.2000 (נספח 15 בתצהירו של מר להמן) במענה לדרישת התובע לקבל את חלקו
16 בהכנסות אתר העור מפרסום, צרף מר להמן תחשיב של הסכום שהגיע לתובע מהפרסום (סך
17 של 120 דולר ארה"ב) וציין כדלקמן: **"אני מבקש לציין כי ההסכם שנחתם בינינו כולל**
18 **בסעיף 4 מספר התחייבויות אישיות שהינן התחייבויות הבסיס להבנות בינינו.**
19 **התחייבויותיך אלו הן הסיבה שהוענקו לך אופציות בחברה..."** [ההדגשה במקור – ב.א.].
20 בחקירתו הנגדית, הבהיר מר להמן כי **"זו הצורה שלי להגיד למישהו שלא עובד אצלי,**
21 **שהוא מבוגר ממני בעשור"** שהוא אינו מקיים את התחייבויותיו על פי ההסכם (עמ' 194
22 בפרוטוקול).

23 באופן דומה, במענה לתשדורת דואר אלקטרוני מיום 7.6.2002 במסגרתה דרש התובע את
24 חלקו בהכנסות האתר מפרסום (נספח כד' לתצהיר התובע), כתב מר להמן לתובע כי
25 **"המייסדים הראשונים של האתר הפסיקו בהדרגה את הפעילות באתר ומתן תשובות**
26 **בפורומים שבניהולם, בעוד שקומרקס בע"מ המשיכה והפעילה את אתר דוקטורס על**
27 **חשבונה"** (נספח כה' לתצהיר התובע).

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 בחקירתו הנגדית נשאל מר להמן על ידי ב"כ התובע, בהתייחס לתכתובת זו, האם "יש סיבה
2 מדוע במייל הזה שלך מ- 7.6.02 אתה לא אומר לתובע שהוא לא עומד בהתחייבויות שלו
3 עפ"י ההסכם לשנת '99"? ותשובתו הינה כדלקמן:

4 "הנה, תראה איך אני כותב. אני כותב ככה, ושוב, זו הלשון העדינה שלי,
5 אולי הייתי צריך להיות אז הרבה יותר נחרץ. א. אני מתחיל "השתנו
6 תנאי השוק, לא ניתן להנפיק או למכור, המייסדים הראשונים של אתר
7 דוקטורס הפעילו [צ"ל: "הפסיקו" – ב.א.] בהדרגה את הפעילות", זה לא
8 אני, נשארתי לעבוד שם. התכוונתי אליו [לתובע – ב.א.], "ואת מתן
9 התשובות בפורומים שבניהולם", לא התכוונתי אל עצמי, אני לא עונה
10 בפורומים, התכוונתי אליו, "בעוד שקומרקס המשיכה והפעילה את אתר
11 דוקטורס", זה היה הרמז שלי אליו – תעזוב אותי. צריך לזכור שהוא היה
12 לקוח שלי בכובע אחר ובסך הכל היה איש מאוד נחמד, מעולם לא היה
13 איתו שום עניין, והייתי עדין וכתבתי לו: הפסקת את הפעילות, הפסקת
14 לתת תשובות בפורומים, ההסכם התפוגג".

15 (עמ' 227 בפרוטוקול, וראו גם: סעיף 68 לתצהירו של התובע המעיד על
16 מערכת היחסים החיובית ששררה שבין הצדדים).

17 כפי שכבר ציינתי לעיל, אני קובע כי עדותו של מר להמן ראויה לאמון בית המשפט, והיא אף
18 נתמכה בראיות חיצוניות כמו למשל שדרי הדואר האלקטרוני אשר הוחלפו בין הצדדים.
19 משכך, אני קובע כי גם על סמך עדות זו של מר להמן ניתן לקבוע כי כבר במהלך שנת 2000
20 התובע לא מילא אחר כל התחייבויותיו על פי ההסכם.

21 אמנם, מר להמן סבר כי לנוכח זניחת ההסכם מצדו של התובע ואי קיום התחייבויותיו על
22 פיו נשללה זכותו של התובע לקבלת 1% מהזכויות בפורטל הרפואי. אלא שבנושא זה כבר
23 קבעתי שאין לקבל טעון זה לנוכח לשונו הברורה של ההסכם וכוונת הצדדים כפי שפורטו
24 לעיל בפסק דין זה.

25 31. לנוכח כל האמור לעיל, קרי: בהתחשב בכך שהכתבות האחרונות מבחינה כרונולוגית
26 שפורסמו באתר על ידי התובע נשאו תאריך של 12.6.2000 אני קובע כי החל מחודש יולי
27 2000 הפסיק התובע להעלות תכנים נוספים לאתר העור (למעט הכתבות שהועלו ביום
28 14.11.2001). משכך, ברי כי החל מחודש יולי 2000 לא "מילא הרט אחר כל התחייבויותיו על

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 **פי חוזה זה** ולא התקיים התנאי לפיו התובע זכאי לזכויות נוספות בפורטל הרפואי מעבר
2 לשיעור של 1% מהזכויות בפורטל הרפואי, להן היה זכאי בגין קיום התחייבויותיו בהתאם
3 להסכם עד ליום 10.4.2000. בנוסף, ובהתבסס על עדויותיהם של מר להמן וד"ר שרון אשר
4 נתמכו בשדרי הדואר האלקטרוני של אפרת דותן ושל מר יוסי רוסמן שנסקרו לעיל, אני
5 קובע בזאת כי לכל המאוחר בחודש אפריל 2001 חדל התובע לחלוטין מלפעול בקבוצת הדיון
6 של אתר העור בפרט, ובאתר העור בכלל.

7 32. זכאות התובע לפיצוי בגין הכנסות הפרסום – סעיפים 6.2 ו- 6.3 בהסכם קובעים את
8 דרך חלוקתן של ההכנסות מפרסום באתר העור כדלקמן:

9 **6.2" כל ההכנסות מפרסום או מכירת מוצרים באתר, יתחלקו על פי**
10 **היחס הבא:**

11 **6.2.1 בפרסום מודעות ו/או חסויות מסחריות באתר – 60% לצד המביא**
12 **את הפרסום, ו- 40% לצד השני.**

13 **6.2.2 החליטו הצדדים להפעיל חנויות וירטואליות באתר ו/או למכור בו**
14 **מוצרים כלשהם, לרבות מוצרי מזון, יחולקו ההכנסות בפועל... בניכוי**
15 **הוצאות המכירה כהגדרתן להלן, בחלקים שווים בין הצדדים (-50%**
16 **50%) – למעט אם יוסכם אחרת בין הצדדים, בכתב ומראש.**

17 ...

18 לעניין סעיף זה, **"הכנסות"** – למעט תקבולי מע"מ.

19 **"הוצאות המכירה"** – הוצאות אריזה ומשלוח, עמלות המשתלמות
20 לחברות כרטיסי האשראי ועלות רכישת המוצרים...

21 **6.3 החברה תגבה את כל ההכנסות הנובעות מפרסום באתר, ותעביר**
22 **לידי הרט את חלקו בהכנסות שנגבו, בתום 30 יום מסיום החודש, שבו**
23 **התקבלו בפועל בחברה...** [ההדגשות אינן במקור – ב.א.].

24 אין בידי לקבל טענת הנתבעים לפיה התובע היה זכאי לתשלום רק מן הרווחים (נטו)
25 מתשלומי המפרסמים ולא מההכנסות (ברוטו) של קומרקס מפרסומים אלה. לגרסת

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 הנתבעים, התובע לא זכאי לתשלומים כלשהם על פי סעיף זה לנוכח הפסדיה של קומרקס
2 מהפורטל הרפואי אשר הצטברו במשך השנים.

3 סעיף 6.1 בהסכם קובע במפורש כי למעט במקרים בהם נאמר אחרת **"ישא כל צד**
4 **בהוצאותיו בביצוע הסכם זה"**. סעיף 6.2 בהסכם מגדיר מפורשות את הביטוי **"הכנסות –**
5 **למעט תקבולי מע"מ"**, ואף מהגדרה זו עולה כי ההכנסות המיועדות לחלוקה בין הצדדים
6 להסכם הינן הכנסות ברוטו ואין מדובר בחלוקת הרווחים נטו.

7 חיזוק לדברים אלה ניתן למצוא במנגנון החישוב שנקבע בהסכם לשם קביעת סכום
8 ההכנסות ממכירות המוצרים באתר. סעיף 6.2.2 בהסכם קובע כי מהכנסות שתתקבלנה
9 ממכירות ממוצרים באתר לצורך חלוקתן בין הצדדים ינוכו **"הוצאות המכירה"** (הוצאות
10 אריזה ומשלוח, עמלות אשראי, ועלות המוצרים). התייחסות כזו, שענינה ניכוי הוצאות לשם
11 קביעת הסכומים שיחולקו בין הצדדים להסכם – אינה מצוייה בהסכם ביחס לחלוקת
12 ההכנסות מפרסום.

13 יצויין כי התובע תובע את חלקו בהכנסות מפרסום באתר העור אשר התקבלו עד תום שנת
14 2004 (סעיף 46 בסיכומי התובע ונספח טז' לתצהיר התובע ממנו מוכח כי אתר העור היה
15 פעיל בפורטל הרפואי ביום 12.4.2004). הנתבעים מצידם מודים כי אתר העור פעל עד שנת
16 2004 (ראו: עמ' 284 ו- 285 בפרוטוקול). הנתבעים לא טענו, ומכל מקום לא הוכיחו, כי בכל
17 התקופה שחלפה מאז חודש יולי 2000 ועד למועד סגירתו של אתר העור בשנת 2004 נוספו
18 תכנים לאתר העור על ידי רופאי עור אחרים (במובחן מקבוצת הדיון של אתר העור אשר בה
19 השתתפו רופאים אחרים והתפרסמו תכנים חדשים) ובסעיף 9 בסיכומיהם אף נאמר
20 במפורש כי **"אתר העור היה פעיל כמצבה" ולא התעדכן כשאר החלקים האחרים של**
21 **דוקטורס"**.

22 בנסיבות אלה אני קובע כי הוכח שכל פרסום מסחרי שנעשה באתר העור עד למועד סגירתו
23 בשנת 2004 נעשה בשל התכנים שפורסמו באתר העור עד חודש יוני 2000, וכי תכנים אלה
24 היו התכנים היחידים שפורסמו באתר זה (זולת הכתבות הנוספות שהועלו אף הן על ידי
25 התובע במועד מאוחר יותר, דהיינו – ביום 14.11.2001). לפיכך, על סמך הראיות שהובאו
26 בפני אני קובע בזאת כי התובע זכאי לקבל חלק מההכנסות מפרסומים מסחריים שנעשו
27 באתר העור עד למועד סגירתו בשנת 2004 כאשר חלק זה יקבע בהתאם למוגדר בסעיף 6.2
28 בהסכם.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 עם זאת, באשר לפרסומים שנעשו בקבוצת הדיון באתר העור, מקום בו המשיכו להתפרסם
2 תכנים חדשים אף לאחר שהתובע הפסיק את פעילותו – אני סבור כי התובע זכאי על פי
3 ההסכם לתשלום בגין פרסומים שנעשו בקבוצת הדיון של אתר העור עד לחודש אפריל 2001
4 בלבד, דהיינו – עד למועד שנקבע על ידי בסעיף 29 לעיל של פסק דין זה כמועד שבו הפסיק
5 התובע לחלוטין את פעילותו באתר העור.

6 33. אני סבור כי התוצאה לפיה התובע זכאי להכנסות שהופקו מפרסום באתר העור עד
7 לשנת 2004 (להבדיל מהכנסות מפרסומים בקבוצת הדיון) נכונה בין אם ההסכם שבין
8 הצדדים היה תקף בשנה זו כטענת התובע, ובין אם הסכם זה פקע במועד מוקדם יותר. שכן,
9 אף אם אניח כי ההסכם שבין הצדדים פקע מחמת שנזנח על ידי הצדדים הרי שמאחר
10 שקבעתי כי הפרסומים שנעשו באתר העור עד למועד סגירתו בשנת 2004 (ככל שהיו
11 פרסומים כאמור) נבעו מהתכנים שהועלו על ידי התובע לאתר זה, הרי שהתובע זכאי לחלקו
12 בהכנסות מפרסום שהתקבלו באתר העור בין אם הדבר מהווה חלק מהתמורה החוזית
13 המוסכמת המגיעה לו, ובין אם הוא זכאי לתשלומים אלה כשכר ראוי לפי חוק עשיית עושר
14 (ראו: סעיף 112 בכתב התביעה).

15 לא למותר לציין כי בניגוד לזכותו של התובע לקבלת זכויות בפורטל הרפואי אשר הותנתה
16 באופן מפורש בכך שהתובע יקיים את כל התחייבויותיו על פי ההסכם, זכותו של התובע
17 לקבלת חלק מהכנסות הפרסום שהתקבלו מאתר העור לא הותנתה בקיום כל התחייבויותיו
18 בהתאם להסכם. מסיבה זו, ובהתאם להוראות סעיף 19 בחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג
19 – 1973 (להלן: "**חוק החוזים**"), אין מניעה לקבוע כי עובר למועד ביטולו הפורמלי של
20 ההסכם (שאף לדעת הנתבעים נעשה רק בשנת 2004) פקע החלק בהסכם העוסק בזכאותו של
21 התובע לזכויות נוספות בפורטל הרפואי (מעבר לאלה שכבר היה זכאי להם, כמפורט לעיל),
22 אך מאידך החלק העוסק בתקבולים המגיעים לתובע מפרסום באתר העור נשאר בתוקפו כל
23 זמן שנעשו פרסומים באתר העור והתקבלו הכנסות בגין פרסומים אלה.

24 34. נושא נוסף הטעון הבהרה הוא היקף הפרסומים המסחריים המזכים את התובע
25 בזכות לקבל חלק מן התקבולים שנתקבלו על ידי קומרקס. עיון בסעיף 146 בתצהירו של
26 התובע מעלה כי התובע טוען שהוא "**זכאי לקבלת כספים שקיבלה הנתבעת 1 מהפרסום**
27 **שבוצע בפורטל הרפואי**" [ההדגשה לא במקור – ב.א.], וזאת – במובחן מפרסומים שנעשו
28 באתר העור בלבד (וראו גם סעיף 145 (א) בכתב התביעה וסעיף 46 בסיכומי התובע).

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 ההסכם מגדיר שני מונחים. בעוד שאת אתר דוקטורס בכללותו מגדיר ההסכם כ"פורטל
2 הרפואי" – אתר המשנה העוסק ברפואה ובטיפוח של העור מוגדר כ"אתר העור". דא עקא,
3 שסעיף 6.2 בהסכם עוסק "בפרסום מודעות ו/או חסויות מסחריות באתר", ואינו נוקט
4 במפורש בביטוי "אתר העור" או בביטוי "הפורטל הרפואי" אלא בביטוי הסתמי "אתר".

5 בדרישתו לקבל חלק מההכנסות מפרסומים מסחריים שהתקבלו אצל קומרקס מהפורטל
6 הרפואי כולו מתעלם התובע מהוראות סעיפים 3.3 ו- 3.4 בהסכם הקובעות כי "הצדדים
7 יפעלו יחדיו למקסם את הרווחים מאתר העור באופן של מכירת שטחי פרסום, גיוס חברות
8 המעניקות חסויות ומכירת מוצרים... (להלן: "הפעילויות העסקיות")... הצדדים יתחלקו
9 ביניהם בכל הרווחים שיתקבלו מהפעילויות העסקיות באתר העור, על פי האמור בסעיף 6
10 להלן" [ההדגשות אינן במקור ב.א.].

11 מסעיפים אלה עולה אפוא במפורש כי הפעילויות העסקיות המפורטות בסעיף 6 של ההסכם
12 מתייחסות לאתר העור בלבד, ולא לכל הפורטל הרפואי, משכך, התובע אינו זכאי לחלק
13 בהכנסות מהפורטל הרפואי אלא בהכנסות שנבעו מאתר העור בלבד (על כל התכנים שבו,
14 לרבות קבוצת הדיון של אתר העור).

15 קביעה זו נתמכת הן בנוסח ההסכם ובנסיבות כריתתו, והן בהתנהגות הצדדים בתקופת
16 ביצועו.

17 סעיף 6.4 בהסכם מסדיר את הסכמת הצדדים לכך שחלקו המקסימלי של התובע בפורטל
18 הרפואי כולו לא יהיה רב, ולכל היותר יסתכם ב- 2% לאחר חלוף 18 חודשי פעילות מלאה
19 של התובע באתר העור. לעומת זאת, סעיף 6.5 קובע כי במקרה שאתר העור יופרד מפעילותה
20 של קומרקס יקבל כל אחד מהצדדים 50% בישות שתחזיק באתר העור המופרד.

21 מדברים אלה מוכח כי הצדדים ראו עצמם שותפים שווים באתר העור, אך לא בפורטל
22 הרפואי כולו. לפיכך יש לפרש את סעיף 6.2 בהסכם הקובע כי ההכנסות מפרסום או
23 ממכירת מוצרים יחולקו באופן שוויוני לחלוטין (50% לכל צד בהכנסות ממכירת מוצרים,
24 וחלוקה של 40%-60% בהכנסות מפרסום באתר לטובת הצד שמגייס את המפרסם ללא
25 תלות בזהותו של צד זה) – כחל רק על הכנסות שיופקו מאתר העור ולא מכלל הפורטל
26 הרפואי.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 דברים דומים עולים אף ממכתב ההצעה ששלח התובע למר להמן ביום 31.8.1999 (נספח 2
2 לתצהירו של מר להמן) בהצעה זו הבהיר התובע מדוע מוצדק להעניק לו כ- 2% מהזכויות
3 בפורטל הרפואי כולו וזאת, בין היתר, בהסתמך על משקלו של אתר העור ביחס לפורטל
4 הרפואי בכללותו. ממכתב זה משתמע שאפילו התובע עצמו לא סבר בשלב המשא ומתן
5 הטרום חוזי כי הוא זכאי למחצית מההכנסות בפורטל הרפואי כולו.

6 יודגש כי בפועל נהגו הצדדים לפי המתואר לעיל, וכך גם חולקו בפועל ההכנסות מפרסומים
7 ומכירות מסחריות. במכתבו של מר להמן מיום 22.9.2000 אל התובע (נספח 15 לתצהירו של
8 מר להמן) פרט מר להמן את החישוב אשר לפיו נקבע כי התובע זכאי לתשלום בסך \$120 בגין
9 פרסום שנעשה באתר העור בלבד (לרבות פרסום שנעשה בקבוצת הדיון של אתר העור) ולא
10 בכל הפורטל הרפואי.

11 מאחר שאין מחלוקת כי מכתב זה נמסר לתובע, והתובע לא חלק על אופן החישוב שפורט בו,
12 אני סבור כי יש בכך ראיה שלא נסתרה לכך שכבר באותו מועד הבינו הצדדים, והסכימו
13 ביניהם, כי התובע זכאי לחלק מההכנסות מפרסום שנתקבלו באתר העור בלבד, מבלי
14 שהתובע זכאי לקבלת תשלומים נוספים בגין הכנסותיו של הפורטל הרפואי מפרסומים
15 מסחריים.

16 יודגש כי זכותו של התובע להכנסות מפרסום הן באתר העור והן בקבוצת הדיון של אתר
17 העור התיישנה ככל שהכנסות אלה התקבלו בידי קומרקס לפני יום 1.8.2001 כפי שפורט
18 לעיל בהרחבה בסעיף 20 בפסק דין זה.

19 לנוכח העובדה שקומרקס לא העבירה לתובע את מלוא חלקו בהכנסות מהפרסומים שנעשו
20 באתר העור, הנני קובע בזאת כי קומרקס הפרה את התחייבותה זו המפורטת בסעיפים 6.2
21 ו- 6.3 בהסכם.

22 לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי התובע הוכיח את זכאותו לסעד של מתן חשבונות עקב
23 הפרת ההסכם על ידי קומרקס. הסעד יכול חשבונות המתייחסים לזכאותו של התובע
24 לקבלת פיצוי בגין הפרת זכותו של התובע לקבל 1% מהזכויות בפורטל הרפואי בגין מכירתו
25 למיזמי בריאות. בנוסף, הסעד יכול מתן חשבונות בגין ההכנסות מפרסומים מסחריים
26 שנעשו באתר העור עד סגירתו בשנת 2004, וכן בגין ההכנסות מפרסומים מסחריים שנעשו
27 בקבוצת הדיון באתר העור עד ליום 19.4.2001, דהיינו – עד למועד שנקבע בפסק דין זה
28 כמועד בו הפסיק התובע לחלוטין את פעילותו באתר העור. יודגש: התובע יהיה זכאי לחלקו

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 בגין אותם תשלומים שהתקבלו אצל קומרקס החל מיום 1.8.2001 ואילך, שכן עילת תביעתו
2 של התובע בגין תשלומים שהתקבלו אצל קומרקס לפני מועד זה התיישנה.

3 **האם הנתבעים הפרו את זכויות היוצרים של התובע?**

4 35. התובע עותר לקבלת פיצוי בגין הפרות נטענות של זכויות היוצרים שלו. הפרות אלה
5 סווגו על ידו לשלושה סוגים:

6 א. הפרת זכויות היוצרים החומריות שלו בכתבות שפורסמו בפורטל הרפואי לאחר
7 מכירתו למיזמי בריאות.

8 ב. הפרת זכויות היוצרים החומריות שלו בשתי כתבות שפורסמו בהסכמת
9 הנתבעים באתר "וואלה".

10 ג. הפרת זכותו המוסרית של התובע בחמש כתבות אשר באחת מהן שונתה כותרת
11 המשנה ללא ידיעת התובע וקבלת הסכמתו לכך, ובארבע מתוכן הושמט שמו של
12 התובע ככותב הכתבה.

13 36. לפני שאדון בשאלה האם הנתבעים הפרו את זכויות היוצרים של התובע בכתבות,
14 אציין כי אין בידי לקבל את טענת הנתבעים לפיה התובע כלל אינו בעל זכויות היוצרים
15 בכתבות אלה.

16 הנתבעים טענו כי בעל זכויות היוצרים באותן כתבות אשר הופיעו בספרים שכתב התובע
17 הוא המו"ל של הספרים אלה (הוצאת פרולוג), ולא התובע עצמו, וזאת – בהתאם להערה
18 בדבר קיומן של זכויות יוצרים השייכות למו"ל המופיעה בספרים (נספחים 6 א ו- 6 ב
19 לתצהירו של התובע). התובע צירף מכתב מאת מר עודד אליאסף מטעם "הוצאת פרולוג"
20 אשר במסגרתו נאמר במפורש כי "הקניין הרוחני, קרי החומר עצמו, שייך למחבר" (נספח
21 יג2 לתצהירו של התובע). לנוכח הודאתה של הוצאת פרולוג בכך שזכויות היוצרים בכתבות
22 שייכות למחבר, ומאחר שאין מחלוקת בין הצדדים על כך שהתובע הוא מחברן של כל
23 הכתבות שפורסמו באתר העור – אני סבור כי התובע הוכיח כי הינו הבעלים של זכויות
24 היוצרים גם בכתבות שפורסמו בספריו.

25 בנוסף טענו הנתבעים כי בעלת זכויות היוצרים בכתבות הינה חברת רשיונל מיינד בע"מ,
26 הנמצאת אמנם בבעלותו המלאה של התובע, אך לא התובע עצמו. לביסוס טענתם זו

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 הסתמכו הנתבעים על העובדה שבאתריו של התובע אשר גם בהם פורסמו לפחות חלק
2 מהכתבות שפורסמו באתר העור (עמ' 29 בפרוטוקול), נאמר כי **"האתר מוגן בזכויות יוצרים,**
3 **אין להעתיק או לשכפל כל מידע המופיע באתר ללא אישור בכתב מחברת רשיונל מיינד"**
4 [נ/5].

5 אני סבור כי מאחר שאין חולק על כך שהתובע הוא מחברן של כל הכתבות שפורסמו באתר
6 העור וכי הכתבות הינן נושא לזכויות יוצרים, חלה בנסיבות אלה החזקה הקבועה בדין לפיה
7 התובע הינו בעל זכות היוצרים בהן (ראו: סעיף 9(1) בפקודת זכות יוצרים, וסעיף 64(1)
8 בחוק זכות יוצרים, התשס"ז – 2007). בהתחשב בקיומה של חזקה זו, על מנת שתשלל
9 מהתובע הזכות לתבוע פיצויים בגין הפרת זכויות היוצרים החומריות של התובע בכתבות
10 עקב פרסומן ברשת האינטרנט, על הנתבעים מוטל הנטל להוכיח שהתובע העביר לגורם אחר
11 את הזכות הבלעדית לפרסם את הכתבות ברשת האינטרנט, בין בדרך של מכירת כל זכויות
12 היוצרים שלו בכתבות ובין בדרך של מתן רשיון יחודי לעשיית שימוש בכתבות. אני סבור כי
13 הנתבעים לא הרימו נטל זה מאחר שהם לא הביאו כל ראיה ממשית התומכת בטענתם זו
14 זולת המשפט המצוטט לעיל מתוך אתריו של התובע. משפט זה ניתן לפרש גם כמתן רשיון
15 שאינו בלעדי מאת התובע לחברת רשיונל מיינד, או כמתן הרשאה מצדו לחברת רשיונל
16 מיינד לנהל עבורו את זכויות היוצרים שלו.

17 מכל מקום, הנתבעים לא הוכיחו איזה כתבות מבין הכתבות שהעלה התובע לאתר העור
18 פורסמו גם באתריו שלו, ואף לא הוכיחו כי כל הכתבות אשר לטענת התובע פרסומן בפורטל
19 הרפואי מפר את זכות היוצרים שלו אכן פורסמו גם באתריו שלו.

20 37. לנוכח דברים אלה אפנה לבחינת השאלה האם הופרו זכויות היוצרים של התובע
21 בכתבות נושא התובענה.

22 **הפרת זכות היוצרים של התובע לאחר העברת הפורטל הרפואי למיזמי בריאות**

23 38. סעיפים 7.3 ו- 7.4 בהסכם עוסקים בזכויות היוצרים בתכנים שיפרסם התובע באתר
24 העור, וזו לשונם:

25 **"7.3. זכויות היוצרים בכל התכנים אשר נכתבו על ידי הרט ישארו**
26 **בבעלותו של הרט, והחברה תקבל זכות שימוש בתכנים הללו ללא**
27 **תשלום. בכפוף לאמור בסעיף 7.4 להלן, כל צד יהא רשאי להשתמש**

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

בתכנים דלעיל לצרכיו במהלך תקופת ההסכם וכן לאחר סיומו וללא צורך
בקבלת הסכמת הצד השני.

7.4. החברה מתחייבת כלפי הרט כי לא תעשה בתכנים כל שימוש
מלבד שימוש בפורטל הרפואי, או במדיה דיגיטלית אחרת.

לשון ההסכם ברורה והיא מציינת במפורש כי זכותה של קומרקס בתכנים שהועלו על ידי
התובע לאתר העור אינה מוגבלת לתקופת ההסכם בלבד. בהתאם לסעיף 7.3 בהסכם
קומרקס אף אינה נדרשת לקבל את הסכמתו של התובע לעשות שימוש בתכנים אלה לאחר
סיום ההסכם (לעניין פרשנותו של הסכם כאשר לשונו ברורה ראו: סעיף 25(א) בחוק
החוזים, ע"א 5856/06 לוי נ' נורקייט בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים, 28.1.2008) בפסקה
27 בפסק הדין, ע"א 5925/06 בלום נ' אנגלו סכסון-סוכנות לנכסים (ישראל 1992) בע"מ
(פורסם במאגרים משפטיים, 13.2.2008) בפסקה 43 בפסק הדין).

39. קומרקס טענה כי היא המחתה למיזמי בריאות (הנתבעת 2) את זכות השימוש
שקיבלה מהתובע בעת שמכרה למיזמי בריאות את הפורטל הרפואי, וזאת – על פי סעיף 1(א)
בחוק המחאת חיובים. סעיף זה קובע כי "זכותו של נושה, לרבות זכות מותנית או עתידה
לבוא, ניתנת להמחאה ללא הסכמת החייב, זולת אם נשללה או הוגבלה עבירותה לפי דין,
לפי מהות הזכות או לפי הסכם בין החייב לבין הנושה" [ההדגשות אינן במקור – ב.א.].

בפסק הדין בה"פ 10023-12-08 עזרא נ' מנהל מקרקעי ישראל (פורסם במאגרים משפטיים,
6.7.2011) עמדתי על כך שהחריג לכלל לפיו ניתן להעביר זכות ללא הסכמת החייב "מתקיים
רק במקרים בהם עבירות הזכות הוגבלה לפי הדין, לפי מהות הזכות, או בהסכם שבין
החייב לנושה. יתר על כן: אף ידיעתו של החייב בדבר המחאת זכותו של הנושה כלפי
החייב לצד שלישי איננה מהווה תנאי להשלמת המחאת הזכות" (פסקה 24 בפסק הדין,
וראו גם: ע"א 5578/93 נדב נ' מאיר סרגובי, הנאמן על נכסי פושט הרגל אליעזר נדב, פ"ד
מט(2) 459, 470 (1995)).

התובע לא הוכיח כי בנסיבות שלפנינו עבירותה של זכות השימוש בכתבות אשר הוענקו על-
ידו לקומרקס הוגבלה לפי דין או לפי מהותה, ואף ההסכם שנחתם בין התובע לבין קומרקס
אינו מגביל את קומרקס מלהעביר לצד שלישי את זכות השימוש בכתבות אלה. קומרקס אף
אינה נדרשת לפי ההסכם לקבל את הסכמתו של התובע להעברת זכות השימוש בכתבות, או
אף להודיע לתובע על מימוש זכותה זו.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 בהקשר זה יודגש כי ההסכם אינו שותק בנושא של המחאת זכויות. סעיף 9.1 בהסכם קובע
2 מפורשות כי **"הרט אינו רשאי למשכן, לשעבד, להמחות או להסב את זכויותיו או את**
3 **חובותיו על פי הסכם זה, כולן או חלקן, אלא אם כן קיבל את הסכמת החברה בכתב**
4 **ומראש"** [ההדגשות אינן במקור – ב.א.]. קיומה של הוראה זו, המגבילה רק את זכותו של
5 התובע להמחות את זכויותיו וחובותיו על פי ההסכם מחזקת את טענתה של קומרקס לפיה
6 ההסכם לא הגביל את זכותה שלה להמחות לצד שלישי את הזכויות שקיבלה על פי ההסכם
7 ללא צורך בקבלת הסכמה נוספת לכך מצדו של התובע.

8 לא למותר לציין כי ההסכם צפה את הפרדתו של הפורטל הרפואי מיתר פעילותיה של
9 קומרקס, ואף נקבע בו, כפי שכבר פורט בהרחבה לעיל, כי במקרה זה התובע יהיה זכאי
10 לזכויות באותה ישות משפטית אשר תחזיק בפורטל הרפואי. לנוכח דברים אלה, טענתו של
11 התובע לפיה הפרדת הפורטל הרפואי מחברת קומרקס מהווה גורם המפקיע מהחברות
12 הנתבעות את זכות השימוש בכתבותיו – אינה מתיישבת עם הכתוב בהסכם, ואף לא עם
13 הגיונם של הדברים.

14 מדברים אלה מוכח כי קומרקס היתה רשאית להמחות לצד שלישי, לרבות למיזמי בריאות,
15 את זכויותיה על פי ההסכם שנחתם בינה לבין התובע, ובכלל זה להסב גם את זכותה לעשות
16 שימוש בכל הכתבות שהתובע פרסם באתר העור, וכל זאת – אף מבלי לקבל הסכמה נוספת
17 לכך מאת התובע, ואף מבלי שקומרקס תידרש להודיע לתובע על כך, מראש או בדיעבד.

18 **הצורך במסמך בכתב להעברת זכות השימוש**

19 40. קומרקס טענה כי במסגרת ההסכם שכרתה עם מיזמי בריאות ביום 26.7.2007 אשר
20 לפיו הועבר הפורטל הרפואי לבעלותה של מיזמי בריאות (נספח 1א בתצהירו של מר להמן)
21 (להלן: **"הסכם המכירה"**), הומחתה למיזמי בריאות גם זכות השימוש של קומרקס
22 במאמרים ובכתבות פרי עטו של התובע, וזאת – על פי האמור בסעיף 1 בהסכם המכירה
23 הקובע כי **"קומרקס מוכרת למיזמי בריאות (חברה בהקמה) את שם המתחם**
24 **doctors.co.il, האתר, וכל התוכן שבו"** (ההדגשה אינה במקור – ב.א.).

25 לטענת קומרקס נוסף על הסכם המכירה נחתם בין קומרקס ובין מיזמי בריאות **"כתב**
26 **המחאת זכויות"** (נספח 1ג לתצהירו של מר להמן) על מנת **"להסדיר בצורה חד משמעית את**
27 **העברת והמחאת כל הזכויות של קומרקס הקשורים לפעילות אתרי האינטרנט בתחום**
28 **הבריאות שנמכרו למיזמי בריאות ברשת"**. בסעיף 1 בכתב המחאת הזכויות נקבע כי

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

"קומרקס ממחה ומעבירה למיזמי בריאות ברשת, בהמחאה גמורה ובלתי חוזרת, את כל זכויותיה וחובותיה בכל החוזים והמסמכים עליהם חתמה בעת שהיתה הבעלים של doctors.co.il" [ההדגשה אינה במקור – ב.א.].

מסמך המחאת הזכויות, המאמץ באופן מפורש את הסכם המכירה, נחתם לאחר הקמתה של חברת מיזמי בריאות וחתום על ידי מנהלה הכללי, מר אסף תדהר, בצירוף לחותמת החברה.

בהקשר זה אציין שאינני סבור כי קיים צורך לקבוע מהו המועד המדויק בו נחתם כתב המחאת הזכויות הזה. שכן, וכפי שיפורט להלן, המחאת זכות השימוש של קומרקס במאמרי התובע ובכתבות הושלמה עם הקמת חברת מיזמי בריאות, עת האחרונה אימצה מכח התנהגותה בפועל את הסכם המכירה, והחלה להפעיל בעצמה את הפורטל הרפואי. עם זאת אציין בקצרה כי אני נותן אמון בגרסתו של מר להמן לפיה כתב המחאת הזכויות נוצר בסמוך למועד הקמת מיזמי בריאות ו"לא הוכן בשביל יורם הרט", אלא על פי דרישת רואה החשבון של קומרקס (עמ' 273-274 בפרוטוקול).

41. על פי הוראות סעיף 5(2) בחוק זכות יוצרים, 1911 החל על העברות של זכות יוצרים או על מתן זכויות שימוש שנעשו עד ליום 25.5.2008 (כמו בנסיבותיו של המקרה הנוכחי) (ראו: הוראת המעבר הקבועה בסעיף 78(ו) בחוק זכויות יוצרים, התשס"ז – 2007), בעל זכות היוצרים "....יכול הוא ליתן כל טובת-הנאה בזכות על-פי רשיון; ואולם כל העברה או נתינה כאלה לא יהיה כוחן יפה אלא אם נעשו בכתב....".

מלשון הסעיף עולה שדרישת הכתב קיימת, לכאורה, בין אם זכות השימוש שניתנת היא זכות שימוש יחודית ובין אם היא זכות שימוש שאינה יחודית שכן הביטוי "טובת-הנאה בזכות" כולל גם טובת הנאה שאינה רשיון יחודי.

42. בפסיקת בתי המשפט המחוזיים התעוררה מחלוקת בשאלה האם דרישת הכתב על פי חוק זכות יוצרים, 1911 הינה דרישה מהותית (קונסטיטוטית) או דרישה ראיתית בלבד. על פי הגישה הראשונה דרישת הכתב הינה קונסטיטוטית ולא ניתן להעביר זכות יוצרים או להעניק רשיון יחודי בזכות כזו ללא מסמך בכתב (ראו למשל: ת"א (מחוזי י-ם) 1192/99 שדה נ' עזבון המנוח טסלר מרדכי ז"ל (פורסם במאגרים משפטיים, 24.7.2006) בפסקה 36 בפסק הדין, ת"א (מחוזי ת"א) 1217/06 פלד נ' מתב מערכות תקשורת בכבלים בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים, 28.5.2006) בפסקאות 9-11 בפסק הדין, ש. פרזנטי דיני זכויות

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

יוצרים כרך שלישי (מהדורה שלישית, 2008) בעמ' 1394. מנגד, על פי הגישה השניה "היעדרו של כתב לא יהיה גורלי אם קיימות ראיות אחרות שמוכיחות את ביצוע העסקה" (ט. גרינמן זכות יוצרים כרך ב' (מהדורה שניה, 2009) בעמ' 549 (להלן: "גרינמן"), וכן ראו: בש"א (מחוזי י-ם) S.J.R. ASSOCIATES 4373/00 נ' פריימן (פורסם במאגרים משפטיים, 28.11.2000), ת"א (מחוזי ת"א) 2062/02 ברקי פטה המפרס (ישראל) בע"מ נ' האולפנים המאוחדים בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים, 25.3.2008) בפסקה 49 בפסק הדין). יצוין כי הגישה השניה, לפיה דרישת הכתב הינה ראייתית בלבד מסתמכת על הערת אגב של נשיא בית המשפט העליון בדימוס כב' השופט מ. שמגר בע"א 520/80 רוזנברג נ' רובינשטיין, פ"ד לח(1) 85, (1984) לפיה הפסיקה האנגלית ראתה בסעיף (2)5 בחוק זכות יוצרים, 1911 כדרישה ראייתית בלבד:

"גם בסוגיה קרובה פורשה בעבר דרישת הכתב כראייתית בלבד. סעיף 5 לחוק זכות יוצרים מ-1911 אומר: ואולם כל העברה או נתינה כאלה לא יהא כחן יפה, אלא אם כן נעשו בכתב ונחתמו ע"י בעל הזכות שחלו בה ההעברה או הנתינה או ע"י בא כחו המורשה כהלכה. הפסיקה האנגלית ראתה בדרישת הכתב שבסעיף 5 דרישה ראייתית בלבד והסתפקה במסמך בכתב כלשהו, אשר יש בו כדי להעיד על העברת הזכות".

(בעמ' 98).

לא מצאתי לנכון להכריע במחלוקת זו (אשר עשויה להיות רלוונטית אף לעניין סעיף 37(ג) בחוק זכות יוצרים, התשס"ז – 2007) שכן בנסיבות המקרה הנוכחי העניק התובע לקומרקס זכות שימוש לא יחודית בכתבות, והענקת רשיון שאינו יחודי אינה דורשת מסמך בכתב וניתן להעניקו "בעל-פה או במשתמע בדרך של התנהגות" (גרינמן, בעמ' 555). כך למשל: בע"א 414/84 ברים נ' מגדלור מרכז לתאורה מודרנית בע"מ, פ"ד לט(3) 109, (1985) נקבע כי מהתנהגותה של מחברת מאמר שפורסם בכתב עת ניתן להסיק שהיא העניקה לכתב העת רשות להתיר לצדדים שלישיים להעתיק את מאמרה. ובלשונה של המשנה לנשיא בית המשפט העליון כב' השופט מ. בן-פורת:

"ניתן במקרה דנן לראות מצד המערערת מתן הסכמה להעתקת המאמר בתנאי הנזכר, וזאת על-ידי התנהגות. רישיון שנותן בעל זכות יוצרים

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 אינו טעון צורה פורמאלית כלשהי ויכול שיינתן בדרך של התנהגות"

2 [ההדגשות אינה במקור – ב.א.].

3 (בעמ' 111).

4 למען שלמות התמונה אציין כי סעיף 37(ג) בחוק זכות יוצרים, התשס"ז – 2007 קובע כי רק
5 "חווה להעברת זכות יוצרים או למתן רישיון ייחודי לגביה, טעון מסמך בכתב" [ההדגשה
6 אינה במקור – ב.א.]. קרי: הענקת רישיון שאינו ייחודי, או הסבתו של רישיון כאמור אינה
7 מצריכה מסמך בכתב אף לפי הדין הנוהג היום.

8 43. מהאמור עד כה עולה כי לנוכח העובדה שעסקינן בזכות שימוש שאינה ייחודית לא
9 היה צורך במסמך בכתב כדי להעביר מקומרקס למיזמי בריאות את זכויותיה של קומרקס
10 לעשות שימוש במאמרי התובע ובכתבות שהועלו באתר העור, ודי בכך שקומרקס העבירה
11 לידי מיזמי בריאות את כל זכויותיה בפורטל הרפואי על כל תכניו, כדי להמחות כדין, בין
12 יתר התכנים הרבים שבפורטל הרפואי, גם את זכות השימוש בכתבות. בהקשר זה יודגש כי
13 אף אם היה צורך במסמך בכתב כדי לתת תוקף להעברת זכות השימוש במאמרי התובע
14 ובכתבות מקומרקס אל מיזמי בריאות די היה באמור בסעיף 1 בהסכם המכירה בו נאמר כי
15 "קומרקס מוכרת למיזמי בריאות (חברה בהקמה) את... כל התוכן" שבפורטל הרפואי כדי
16 לקיים את דרישת הכתב הואיל ו"הכתב אינו צריך להיות ארוך או מפורט. די שתשתקף
17 ממנו כוונה להעביר את הזכות" (גרינמן, בעמ' 547).

18 בהקשר זה אציין כי העובדה שמנהלה של מיזמי בריאות לא היה מודע באופן פוזיטיבי
19 להסכם עם התובע (עמ' 164 בפרוטוקול) אין בה כדי לשלול את העברת זכויות השימוש
20 בכתבות לידיה של מיזמי בריאות. ראשית, על הסכם המכירה בשם מיזמי בריאות חתום מר
21 להמן אשר היה מודע להסכם עם התובע. שנית, וזה עיקר, מיזמי בריאות היא זו שרכשה
22 "את כל התוכן" שבפורטל הרפואי. לפיכך, אין בכך שגורם מסויים במיזמי בריאות (ואפילו
23 גורם בכיר), לא ידע באופן פוזיטיבי על כל התכנים והזכויות שהועברו למיזמי בריאות כדי
24 לשלול את תקפותה של העברת זכויות זו.

25 לנוכח דברים אלה אני קובע כי במסגרת הסכם המכירה קומרקס המחיתה למיזמי בריאות,
26 בין היתר, גם את הזכות שניתנה לה לעשות שימוש לא ייחודי במאמרי התובע ובכתבות
27 שהועלו לאתר העור. כפועל יוצא מכך, אני קובע כי מיזמי בריאות (הנתבעת 2) לא הפרה את
28 זכויות היוצרים החומריות של התובע בכתבות שפורסמו בפורטל הרפואי.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

בהקשר זה יודגש כי מקובלת עלי עמדתו של המלומד גרינמן בספרו, לפיה "אם בעל הרשיון עושה ביצירה שימוש מהסוג שהותר לו ברשיון, ורק מפר תנאי מתנאיו – כגון שאינו משלם את התמלוגים שהוא חייב על-פיו – יהיה בכך משום הפרת חוזה ועילה לקבלת הסעדים הניתנים לנפגע, אך הפעולה לא תהיה בגדר הפרת זכות יוצרים" [ההדגשה אינה במקור – ב.א.]. (בעמ' 632). לפיכך, על אף שקבעתי כי קומרקס הפרה את ההסכם שבינה לבין התובע בכך שלא העניקה לו 1% מהזכויות בפורטל הרפואי ולא שילמה לו את חלקו בהכנסות מפרסום שנעשה באתר העור הרי שאינני סבור כי בכך היא גם הפרה את זכויות היוצרים של התובע בכתבות שפורסמו בפורטל הרפואי ובאתר "וואלה".

יודגש כי אף התובע עצמו לא טען שהפרת ההסכם על ידי קומרקס מפקיעה את זכות השימוש של קומרקס בכתבותיו. זאת ניתן ללמוד הן מכך שקומרקס לא נתבעה בגין הפרת זכויות יוצרים אלא מיזמי בריאות בלבד, וכן מדבריו של התובע עצמו אשר ציין כי "מבחינתי היה לנו חוזה, הם היו כל עוד שקומרקס היתה איתי בחוזה [כך במקור – ב.א.], זכותם המלאה היתה להשתמש במאמרים" (עמ' 92 בפקרוטוקול).

הפרת הזכות החומרית בגין פרסום שתי כתבות באתר "וואלה"

44. בשנת 2005 התקשרה קומרקס בהסכם עם אתר "וואלה". בהתאם להסכם זה קומרקס העניקה לאתר "וואלה" גישה למאגר הכתבות של הפורטל הרפואי, ובתמורה לכך הוסכם כי אתר "וואלה" יתן לכותבי הכתבות וכן לפורטל הרפואי עצמו, קרדיט על הכתבות שיפורסמו באתר "וואלה" (באופן שבסמוך לשם הכתבה יופיע שם הכתב והמילה "דוקטורס").

התובע טען כי לפחות שתיים מהכתבות שהעלה לאתר העור פורסמו על ידי אתר "וואלה" תוך הפרת זכות היוצרים החומרית שלו בכתבות.

אני סבור כי יש לדחות טענתו זו של התובע. סעיף 7.4 בהסכם שנחתם בין קומרקס לתובע קובע כי "החברה מתחייבת כלפי הרט כי לא תעשה בתכנים כל שימוש מלבד שימוש בפורטל הרפואי או במדיה דיגיטלית אחרת" [ההדגשות אינן במקור – ב.א.].

התובע אינו חולק על כך שקומרקס היתה רשאית לעשות שימוש בכתבות גם במדיות דיגיטליות אחרות (דיסקים, קלטות, טלוויזיה וכיוב'), אך לטענתו "לא היה בזכותה של הנתבעת 1 לעשות שימוש בכתבותיו של התובע באתרי אינטרנט אחרים" (סעיף 58

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 בסיכומי התובע), שכן לטענתו הביטוי **"מדיה דיגיטלית אחרת"** אינו כולל את רשת
2 האינטרנט. לצורך כך מגייס התובע את **"כלל הפרשנות כנגד המנסח"** וטוען כי הואיל
3 וההסכם נוסח על ידי מר להמן מטעם קומרקס יש לפרש כנגדה כל אי בהירות שנפלה בנוסח
4 ההסכם.

5 אני סבור כי נוסח ההסכם ברור ומפורש והוא מקנה לקומרקס זכות שימוש בכתבות גם בכל
6 אתר אחר ברשת האינטרנט בהיותו מהווה – ביחס לפורטל הרפואי – מדיה דיגיטלית
7 אחרת. בנוסף, אני סבור כי הפרשנות שניתנה על ידי התובע למונח **"מדיה דיגיטלית אחרת"**
8 הינה פרשנות מאולצת, מצומצמת ומגמתית, שנולדה אך לצורך תביעה זו, ואף אינה תואמת
9 את כוונת הצדדים.

10 בחקירתו הנגדית הבהיר מר להמן מה היתה כוונת הצדדים בביטוי **"שימוש בפורטל**
11 **הרפואי או במדיה דיגיטלית אחרת"** שבסעיף 7.4 בהסכם. לטענתו, הכוונה היתה **"שיש לי**
12 **זכות שימוש בפורטל הרפואי שאנחנו כאילו שותפים, אם הוא יעמוד בככה וככה דברים,**
13 **ורציתי להיות רחב ואמרתי: וחץ מזה, מותר לי להשתמש בכל מדיה דיגיטלית אחרת, גם**
14 **בפורטל, גם בוואלה, גם בסלולר, גם בתקליטור, בכל דבר שהוא לא פרינט"** (עמ' 282
15 בפרוטוקול).

16 אני מוצא כי עדותו זו של מר להמן ראויה לאמון בית המשפט הן משום התרשמותי כי הינו
17 דובר אמת, והן לנוכח התאמתה של עדותו לתכליתו של ההסכם. מטרת ההסכם, כפי שהעיד
18 התובע עצמו, היתה **"שהאתר הזה יצליח"** (עמ' 25 בפרוטוקול). כלומר, הצדדים נכנסו
19 למיזם משותף מתוך מטרה שהמיזם יצליח ככל שניתן. אינני סבור כי ניתן לחלוק על כך
20 שפרסומו של הפורטל הרפואי ושל הכתבות המתפרסמות בו באתרים בעלי תפוצה ארצית
21 רחבה, תוך אזכור שמו של הכותב ושל הפורטל הרפואי, מהווה תרומה חשובה להצלחת
22 הפורטל הרפואי בכלל, ושל אתר העור בפרט. מתן רשיון שימוש מצומצם ומוגבל, שאינו
23 מאפשר לקומרקס להפיץ את התכנים המצויים באתר העור ברשת האינטרנט, מנוגד לכוונת
24 הצדדים לשתף פעולה באופן שיקדם את אתר העור.

25 אשר על כן אני דוחה את טענתו של התובע לפיה פרסום שתי כתבותיו באתר "וואלה" מהווה
26 הפרה של זכויות היוצרים שלו בכתבות אלה.

27 **הפרת זכותו המוסרית של התובע בכתבותיו**

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

45. התובע טוען כי בפורטל הרפואי הופיעו חמש כתבות בהן הופרה לכאורה זכותו המוסרית. באחת מהכתבות האלה שונתה כותרת המשנה של הכתבה ללא ידיעת התובע, ובארבע האחרות – הושמט שמו של התובע כמחבר הכתבה. לצורך הדיון אצא מנקודת הנחה כי שינויים אלה אכן מהווים לכאורה הפרה של זכותו המוסרית של התובע. בהקשר זה אציין כי ככלל השמטת שמו של יוצר יצירה אכן מהווה פגיעה בזכותו המוסרית ביצירה ("הזכות ההורית").

כפי שכבר נקבע לעיל, אתר העור נסגר בשנת 2004 ומאותו מועד הגישה אליו היתה בעיקר באמצעות מנועי חיפוש (ראו: עמ' 284 ו- 285 בפרוטוקול). כלומר, במועד מכירת הפורטל הרפואי למיזמי בריאות הכתבות נשמרו על שרתי הפורטל הרפואי, אך לא ניתן היה לגשת אליהם באופן ישיר מתוך הפורטל הרפואי. לנוכח דברים אלה אני סבור כי לא הוכח שהפעולות שגרמו להפרת זכותו המוסרית הנתענת של התובע בכתבות (קרי: שינוי כותרת המשנה של כתבה אחת ומחיקת שמו של התובע מארבע כתבות) נעשו על ידי מיזמי בריאות. האפשרות הסבירה יותר היא שפעולות אלה נעשו במועד מוקדם יותר, ועוד בטרם הופסקה פעילותו של אתר העור בשנת 2004. ויודגש: קומרקס לא נתבעה בגין הפרת הזכות המוסרית של התובע בחמש הכתבות האלה (ראו: סעיפים 92-97 בכתב התביעה). בהקשר זה אני מוצא לציין כי גם לתובע עצמו היתה גישה לכתבות אותן העלה לאתר העור, והיה באפשרותו לשנותן (ראו: עמ' 244 ו- 245 בפרוטוקול).

כפועל יוצא מהאמור לעיל אני קובע כי לא הוכח שמיזמי בריאות ביצעה פעולה אקטיבית כלשהי להפרת הזכות המוסרית של התובע בכתבות, וכל חטאה היה כי לא מחקה משרתי הפורטל הרפואי את חמש הכתבות שהפרו לכאורה את זכותו המוסרית (לעניין הצורך בפעולה אקטיבית ראו: גרינמן, בעמ' 626).

לגופם של דברים אוסיף ואציין כי אינני סבור שהעובדה שמיזמי בריאות לא הסירה משרתיה כל מסמך אשר היה עלול להוות הפרה בכוח של זכויות יוצרים של התובע בכתבות יש בה כדי לבסס כנגדה הפרה של זכויות היוצרים של התובע. מהראיות שהוצגו לפני הוכח כי הפורטל הרפואי מכיל מיליוני דפי אינטרנט (ראו: נספח 9 לתצהירו של מר להמן), כי מספר הכתבות בשרתי הפורטל הרפואי במועד מכירתו למיזמי בריאות היה כ- 5,500, וכי באותו מועד מספר ההודעות בפורומים השונים שבפורטל הרפואי (אשר בכל אחת מהן עלולה להכלל הפרה פוטנציאלית של זכויות יוצרים) התקרב ל- 2,000,000 הודעות.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

אני סבור כי בנסיבות המקרה הנוכחי, כאשר כתוצאה מהעברת בעלות באתר אינטרנט רוכש האתר עלול להפוך לאלתר למפר של זכויות יוצרים, יש לאמץ "נוהל של הודעה והסרה" ("notice & take down"). נוהל זה אומץ על ידי חברי, כב' השופט פרוץ' ע. גרוסקופף, בפסק דינו בת"א (מחוזי מרכז) 567-08-09 א.ל.י.ס אגודה להגנת יצירות סינמטוגרפיות (1993) בע"מ נ' רוטרנט בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים, 8.8.2011) בפסקה 53 בפסק הדין (להלן: "עניין אליס") לגבי קונסטרוקציית "ההפרה התורמת" של אתרי אינטרנט בהם הגולשים מעלים לאתר תוכן העלול להפר זכויות יוצרים. בדומה לנסיבות המקרה הנוכחי, גם בנסיבותיו של פסק הדין בעניין אליס, בעל האתר לא ביצע פעולה אקטיבית כלשהי המהווה הפרה של זכות יוצרים, אך מאידך לא הסיר מיוזמתו תוכן המפר זכויות יוצרים. באותו עניין קבע כב' השופט גרוסקופף אימתי מוצדק להטיל על בעל אתר אינטרנט את האחריות להפרה:

"הטלת חובה כללית על בעל אתר בשל הפרה תורמת מוצדקת לפיכך, הן מבחינת דרישת הידיעה והן מבחינת דרישת התרומה הממשית והמשמעותית, רק לאחר שנמסרה לבעל האתר התראה על קיום הקישור המפר, והוא נמנע, ללא הצדקה מספקת, מלנקוט בפעולות להסרת הקישור לאתר המפר. בנסיבות אלו אין בעל האתר יכול עוד לטעון להעדר מודעות לתרומתו להפרה הקונקרטית. זאת ועוד להימנעות מנקיטת פעולה להסרת הקישור המפר יש משמעות של הרשאה, ואולי אף של עידוד, ובשל כך הוא הופך לגורם התורם באופן משמעותי לביצוע ההפרה" [ההדגשה אינה במקור – ב.א.].

(עניין אליס, בפסקה 52 בפסק הדין, וכן ראו: ת"א (מחוזי ת"א) 1559/05 גלעד נ' נטוויז'ן בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים, 23.7.2009) בפסקה 5 בפסק הדין. לעניין דרישות הידיעה הפוזיטיבית והתרומה המשמעותית להפרה ראו: ע"א 5977/07 האוניברסיטה העברית בירושלים נ' בית שוקן להוצאת ספרים בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים, 20.6.2011) בפסקה 25 בפסק הדין).

מאחר שבכל שינוי של זכות בעלות באתר אינטרנט עלול הרוכש להפוך למפר של זכויות יוצרים, ומאחר שדברים אלה נכונים במיוחד כאשר מדובר באתר אינטרנט המקיף חומר רב כמו בנסיבות המקרה הנוכחי, אני סבור כי אין מקום לחייב את רוכש האתר לבחון את כל

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 תוכן האתר אותו רכש ולוודא שאין בו כדי לגרום להפרה בכוח של זכויות יוצרים השייכות
2 לצד שלישי. הטלת חובה כזו, בהתחשב במיוחד בהיקף המידע המצוי באתרי אינטרנט
3 גדולים, הינה גזירה שהרוכש אינו יכול לעמוד בה. אף אם "נניח שקיימות תוכנות היכולות
4 להקל על ביצוע פעולות אלו... הרי שמדובר לא רק בהשקעה נכבדה של משאבים, אלא גם
5 בהכנסת מרכיב לא מבוטל של אי ודאות וסיכון, שכן לעיתים השאלה האם הקישור הוא
6 לאתר מפר [ובענייננו "האם תוכן המצוי באתר הוא תוכן מפר" – ב.א.]. אינה פשוטה,
7 ומחייבת היוועצות במומחים" (עניין אליס, בפסקה 50 בפסק הדין).

8 בנסיבות המקרה הנוכחי, בטרם הגיש את התביעה, התובע לא פנה למי מהנתבעים ולא
9 התרה בהם כי הם מפרים את זכותו החומרית או המוסרית בכתבות. משכך, אני סבור כי לא
10 ניתן לייחס למיזמי בריאות כל הפרה של זכות היוצרים (החומרית או המוסרית) של התובע
11 בכתבותיו. בנוסף, הואיל והתובע ייחס את הפרת זכותו המוסרית רק למיזמי בריאות ולא
12 לקומרקס (ראו סעיפים 92 עד 97 בכתב התביעה) לא מצאתי לנכון לחייב את קומרקס בגין
13 הפרת זכותו המוסרית של התובע בכתבות, שכן יהא בכך משום הענקת סעד כנגד קומרקס
14 שלא נדרש כלל כנגדה בכתב התביעה (ULTRA PETITA).

15 46. אני מוצא לנכון לציין כי אף אם הייתי קובע שמי מבין הנתבעים הפר את זכותו
16 המוסרית של התובע בכתבות אני סבור כי הדבר נעשה בתום לב. תימוכין לכך ניתן למצוא
17 בעובדה ששמו של התובע הושמט ממספר מועט של כתבות מבין כל הכתבות באופן המעיד
18 על טעות כנה, ולא על פעולה מכוונת. לענין זה ראוי לציין כי מרגע שהתובע הפנה את תשומת
19 ליבם של הנתבעים להפרות הנטענות במסגרת כתב התביעה – הסירה מיזמי בריאות את כל
20 כתבותיו של התובע מהשרתים של הפורטל הרפואי באופן המעיד כי לא היתה לה כל כוונה
21 להפר את זכויותיו המוסריות (או החומריות) של התובע בכתבות. בנוסף, לא הוכח כי
22 לחברות הנתבעות נוצר רווח ממשי ממחיקת שמו של התובע דווקא מארבע כתבות אלה, או
23 משינוי כותרת המשנה של כתבה נוספת.

24 מטעמים אלה, אף אם היתה מוכחת הפרה של הזכות המוסרית של התובע בכתבות, הרי
25 שאני סבור כי מקרה זה נופל בין המקרים בהם מדובר בהפרה "קלת ערך" אשר דורשת
26 מבית המשפט "להפעיל שיקול-דעתו ולהימנע ממתן כל פיצוי" (ע"א 592/88 שגיא נ' עיזבון
27 המנוח אברהם ניניו ז"ל, פ"ד מו(2) 254, 271 (1992)).

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

47. לנוכח כל האמור לעיל אני קובע כי תביעתו של התובע כנגד כל הנתבעים לקבלת פיצויים בגין הפרת זכות היוצרים החומרית או המוסרית בכתבות פרי עטו – דינה להידחות.

הדיון ביתר עילות התובענה

48. בהמשך לקביעתי לפיה החברות הנתבעות פרסמו כדן באתר העור את כתבותיו של התובע ולא הפרו את זכות היוצרים שלו בכתבות שפורסמו באתר זה, וכן כפועל יוצא מקביעתי לפיה קומרקס המחלה כדן למיזמי בריאות את כל הזכויות שהיו לה על פי ההסכם, אני קובע גם כי התובע לא הוכיח כי הנתבעים, או מי מהם, ביצעו את העוולות הבאות:

גניבת עין, תיאור כוזב, התערבות בלתי הוגנת, פגיעה בפרטיות, הטעייה וגזל: התובע טען כי הצגתו על ידי הנתבעים כ"מומחה" של הפורטל הרפואי בצירוף העלאת כתבותיו לפורטל הרפואי ופרסומן מהווים עוולות של גניבת עין, תיאור כוזב, והתערבות בלתי הוגנת על פי חוק עוולות מסחריות; פגיעה בפרטיות בכוונה לפגוע בפרנסתו של התובע על פי חוק הגנת הפרטיות; הטעייה על פי חוק הגנת הצרכן; וכן עוולת גזל מוניטין לפי פקודת הנזיקין.

במענה לטענות אלה טענו הנתבעים, בין היתר, כי התובע הוא שהעלה את פרטיו ואת הכתבות לפורטל הרפואי וכי תכנים אלה לא הועלו לפורטל הרפואי על ידי מי מבין הנתבעים.

במהלך חקירתו הנגדית הודה התובע במפורש כי הוא היה זה שהעלה את התכנים לאתר העור. לשאלה מפורשת של ב"כ התובע **"תסכים איתי, שמבחינה טכנית, מה שקורה הוא, שאתה מבצע את העלאת המאמר באתר, נכון?"** השיב התובע **"כן, נכון"** (עמ' 56 בפרוטוקול), ואף אישר כי העלאת התכנים לאתר העור היתה לחלוטין בשליטתו (עמ' 57 בפרוטוקול, וראו גם: עמ' 52 בפרוטוקול שם אומר התובע **"אני הכנסתי את זה ידנית, אז אני יכול להגיד לך"**, וזאת – בניגוד גמור לטענות התובע בסעיף 9 בסיכומיו ובסעיף 7 בסיכומי התשובה מטעמו), וכך אף העיד מר להמן (סעיף 22ג) בתצהירו, עמ' 177 ו- 224 בפרוטוקול).

לנוכח דברים אלה אני קובע, כי התובע לא הוכיח שמי מבין הנתבעים העלה לפורטל הרפואי את הפירוט הקצר המתייחס לנושא מומחיותו של התובע לרבות פרטי ההתקשרות עימו (נספחים יב' ו- לג' לתצהירו של התובע). משכך אני קובע, כי התובע הוא שהעלה חומרים

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 אלה לפורטל הרפואי בעצמו. לא למותר לציין כי אף הנתבע 3 בחקירתו הנגדית טען כי "אני
2 לא הוספתי את פרטי ההתקשרות שלו ואת הטלפון שלו ואת הפקס שלו ואת כל
3 ההיסטוריה שלו, אני מניח שהוא עשה את זה בעצמו" (עמ' 177 בפרוטוקול).

4 בהמשך לקביעתי לפיה התובע עצמו הוא אשר פרסם את פרטיו ואת הכתבות בפורטל
5 הרפואי, אני סבור כי לא עלה בידי התובע להוכיח שבוצעה כנגדו עוולה כלשהי מבין אלה
6 שפורטו לעיל על ידי מי מבין החברות הנתבעות, וזאת במיוחד כאשר את הפעולה הנטענת
7 כנגד הנתבעים עשה התובע עצמו, ובכל התקופה שחלפה ממועד עשייתה ועד הגשת התביעה
8 התובע לא ביקש מהנתבעים להסיר את שמו, את פרטיו, או את כתבותיו מהפורטל הרפואי.

9 בנוסף, אני סבור שהצגת התובע כ"מומחה" מטעם הפורטל הרפואי הינה חלק מתבקש
10 מההסכם שבין הצדדים, שכן תקופה מסויימת התובע אכן שימש כמומחה מטעם הפורטל
11 הרפואי בנושא רפואת העור (לעניין השימוש בשמו של התובע ראו גם: מכתבו של התובע
12 למר להמן עובר לחתימת ההסכם (נספח 2א בתצהירו של מר להמן), במסגרתו כותב התובע
13 למר להמן "להבטחת השקעה גדולה מסוג זה כולל העמדת השם המקצועי שלי מאחורי
14 האתר..." [ההדגשה אינה במקור – ב.א.]. לא למותר לציין כי במשך תקופה לא מבוטלת
15 נחה דעתו של התובע מזיהויו כחלק מהפורטל הרפואי. על כך ניתן ללמוד ממכתבו של
16 התובע מיום 3.3.2003 במסגרתו ציין כי "הייתי רוצה להוסיף מעט תכנים וחדשות" לאתר
17 העור (נספח 8 לתצהירו של מר להמן). ממכתב זה עולה כי אפילו לאחר חלוף כשנה וחצי
18 מאז הפסיק התובע לחלוטין להעלות תכנים חדשים לאתר העור הוא עדיין שאף לשמור על
19 קשר מסויים עם הפורטל הרפואי. בהקשר זה מן הראוי להדגיש כי התובע עצמו טען בכתב
20 התביעה שההסכם בינו לבין קומרקס היה תקף עד למועד הגשת התביעה, וכי "כתב תביעה
21 זה משמש כהודעת ביטול של ההסכם".

22 כפי שכבר פורט בהרחבה במסגרת פסק דין זה אני סבור כי הנתבעים עשו שימוש מורשה,
23 וכדין, בכתבותיו של התובע, ובעת העברת הפורטל הרפואי למיזמי בריאות הומחו למיזמי
24 בריאות גם כל זכויותיה של קומרקס לגבי הכתבות. לפיכך, לא היתה מניעה לכך שמיזמי
25 בריאות תכיר ותציג את התובע כ"מומחה" של הפורטל הרפואי ותשתמש בכתבותיו. כפי
26 שכבר הודגש, ההסכם אינו כולל הוראה האוסרת על החלפת השליטה בפורטל הרפואי, או
27 הוראה המגבילה בדרך כלשהי את זכותה של קומרקס להמחות את זכויותיה על פי ההסכם.

28 עוולת הרשלנות: התובע קשר בין ההפרה הנטענת של זכויות היוצרים שלו בכתבות לבין
29 עוולת הרשלנות שבוצעה לטענתו על ידי הנתבעים. לגרסתו "הנתבעים ידעו או שהיה עליהם

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 לדעת כי הפרת זכויות היוצרים של התובע בכתבות המקוריות תגרום לתובע נזק כלכלי, נזק
2 להתקשרות ואובדן התקשרויות עתידיות". מאחר שקבעתי כי הנתבעים לא הפרו את זכויות
3 היוצרים של התובע בכתבות הרי שכתוצאה מכך אני דוחה אף את טענתו של התובע לפיה
4 פעלו הנתבעים ברשלנות שעה שהפרו, לגרסתו, את זכויות היוצרים שלו בכתבות.

5 עשיית עושר ולא במשפט: זולת זכותו של התובע כלפי קומרקס לקבלת חלקו בהכנסות
6 מפרסומים מסחריים שנעשו באתר העור כחלק מהתמורה החוזית עליה הוסכם בין הצדדים
7 או כשכר ראוי מכח חוק עשיית עושר, זכות אשר כבר נידונה בהרחבה בסעיף 33 בפסק דין
8 זה, הרי שלנוכח קביעותי כי הנתבעים לא הפרו את זכות היוצרים של התובע בכתבות, ולא
9 בצעו כנגדו עוולות נזקיות ברות פיצוי, כל הנאה שהנתבעים או מי מהם הפיקו משמו של
10 התובע או מכתבותיו התקבלה אצלם כדין. משכך, כשל התובע בהוכחת המרכיב ההכרחי
11 הנדרש בהתאם לאמור בסעיף 1 בחוק עשיית עושר, הקובע כי "מי שקיבל שלא על פי זכות
12 שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת... חייב להשיב למזכה את הזכיה" [ההדגשה אינה
13 במקור ב.א.]. משכך, בכפוף למוסבר לעיל, דינה של תביעתו של התובע בעילה זו – להדחות.

14 הפרת חובה חקוקה: הרכיב הראשון אשר יש להוכיחו על מנת לבסס תביעה בגין ביצוע
15 עוולה של הפרת חובה חקוקה הוא הפרתה של חובה המוטלת על המעוול על פי חיקוק. סעיף
16 63 בפקודת הנזיקין קובע כי "מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו
17 על פי כל חיקוק..." לנוכח קביעותי שפורטו לעיל, אני סבור כי התובע לא הוכיח שהנתבעים
18 הפרו חובה המוטלת עליהם מכח חיקוק. יתרה מכך: רכיב נוסף הנדרש לשם הוכחת ביצועה
19 של עוולת הפרת חובה חקוקה הינו הוכחת קיומו של נזק. כפי שיפורט להלן, אינני סבור כי
20 במקרה הנוכחי נגרם לתובע נזק כלשהו כתוצאה מפרסום שמו, פרטיו, וכתבותיו בפורטל
21 הרפואי.

22 אשר לטענת התובע המפורטת בסעיף 138(ג) בכתב התביעה לפיה מר להמן (הנתבע 3) הפר
23 את החובה המוטלת עליו לפי סעיפים 192, 252 ו- 254 בחוק החברות – אדון בטענות אלה
24 להלן במסגרת הדיון באחריותו האישית של מר להמן.

25 **העדר נזק לתובע**

26 49. אני סבור כי יש לקבל אף את טענת הנתבעים לפיה לתובע לא נגרם נזק כלשהו בגין
27 פרסום שמו וכתבותיו בפורטל הרפואי ובאתר "וואלה", ויתכן אפילו שנוצר לו מכך רווח לא
28 מבוטל. משכך, גם אם הייתי סבור כי הנתבעים או מי מהם עוולו כנגד התובע בכך ששמו

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 וכתבותיו פורסמו בפורטל הרפואי (ובאתר "וואלה") הייתי קובע כי התובע אינו זכאי לפיצוי
2 בגין עוולה זו, ואף לא לפיצוי ללא הוכחת נזק. אפרט נימוקי לכך:

3 בכתב תביעתו ובתצהיר עדותו הראשית ניסה התובע לטעון כי עקב פרסום הכתבות על ידי
4 הנתבעים נגרם לו נזק ממון שכן "כל גולש שנכנס לפורטל הרפואי הינו הלכה למעשה גולש
5 אחד פחות שנכנס לאתרים שהנני מפעיל. הקטנת כמות הגולשים לאתרי פוגעת באפשרותי
6 להגדיל את קהל הלקוחות שלי ואת חשיפתי לציבור הרחב במסגרת האתרים המופעלים על
7 ידי כאמור" (סעיף 132 בתצהירו של התובע). דא עקא, שבחקירתו הנגדית שלל התובע עמדה
8 זו, הבהיר כי עורכי דינו כתבו את הציטוט מתצהירו, הודה כי "עכשיו כשאני קורא את זה,
9 אני לא חושב שזה הגיוני", וטען כי "אני לא חושב שהם מתחרים, אני חושב שיש את
10 פורטל דוקטורס שיש לו את הקהל הגדול מאוד שלו, וזה מצויין, ויש דברים אחרים
11 שהאתרים שלי הם אתרים אישיים שלי, הם לא אתרים עסקיים" (עמ' 96-98 בפרוטוקול).
12 דבריו אלה של התובע מהווים הודאת בעל דין לפיה לא נגרמו לו או לעסקיו נזקי ממון
13 כלשהם מהפרסומים בפורטל הרפואי.

14 מכלל הראיות שפורטו לעיל ומהגיונם של הדברים אני סבור כי אפילו התובע עצמו סבר
15 שפרסום שמו וכתבותיו בפורטל הרפואי מאדירים את שמו ואת המוניטין שלו ועשוי
16 להצמיח לו רווחים. אני קובע איפוא כי אלמלא סבר כך התובע ודאי שלא היה מתקשר עם
17 קומרקס בהסכם שנחתם ביניהם, ואף לא היה מעלה במו ידיו את כתבותיו לאתר העור. יתר
18 על כן: אילו במועד כלשהו במהלך 9 השנים שחלפו ממועד החתימה על ההסכם ועד למועד
19 הגשת התביעה היה התובע סבור כי עצם פרסום שמו, פרטיו, וכתבותיו בפורטל הרפואי
20 גורם לו לנזקים, חזקה עליו כי היה פונה באופן מיידי לקומרקס בדרישה להסרת שמו
21 וכתבותיו מהפורטל הרפואי.

22 לא זו אף זו: אני מקבל את עמדת הנתבעים לפיה החשיפה שקיבל התובע בפורטל הרפואי
23 במשך השנים הינה בעלת ערך לא מבוטל. הפורטל הרפואי מהווה אכסניה מכובדת לרופאים
24 רבים, לרבות מנהלי יחידות בבתי חולים, וכן לגופים גדולים ומכובדים ובהם: משרד
25 הבריאות, עשרה מרכזים רפואיים, קופת חולים, שישה איגודים מקצועיים, ארבע
26 אוניברסיטאות ושלוש הוצאות ספרים (ראו: נספחים 3 ו-23 בתצהירו של מר להמן) אשר
27 מפרסמים חומרים בפורטל הרפואי ללא תמורה, תמורת הקרדיט לפרסום. הוא הדין גם
28 לגבי פרסום הכתבות במדור הבריאות של אתר "וואלה" אשר הוכח כי הוא נמנה על
29 האתרים בעלי התפוצה הרחבה ביותר בישראל (ראו: נספח 26 בתצהירו של מר להמן).

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 מדברים אלה עולה איפוא כי הוכח שלתובע לא נגרם נזק עקב פרסום שמו וכתבותיו בפורטל
2 הרפואי ובאתר "וואלה", בין בתקופה שהפורטל הרפואי היה בבעלות קומרקס ובין בתקופה
3 שהפורטל הרפואי היה בבעלות מיזמי בריאות. כפועל יוצא מכך, אני קובע כי התובע אינו
4 זכאי לפיצוי בגין פרסום שמו או בגין פרסום כתבותיו על ידי הנתבעים בפורטל הרפואי
5 ובאתר "וואלה".

אחריותו האישית של מר להמן

6
7 50. בהחלטתי מיום 29.12.2008 קבעתי כי לא ניתן לסלק על הסף את התביעה כנגד מר
8 להמן (הנתבע 3), וזאת – בעיקר משום שכתב התביעה פירט גם עילות אשר על פי "מודל
9 האחריות האישית" העובדה שהמעוול בנזיקין פעל במסגרת תפקידו כאורגן בתאגיד אינה
10 פוטרת אותו מאחריות אישית לנזק שגרם (ראו: פסקה 2(4) בהחלטתי מיום 29.12.2008,
11 ע"א 725/78 בריטיש קנדיאן בילדרס בע"מ נ' נגד אורן, פ"ד לה(4), 253, 256 (1981), ע"א
12 7991/07 רפאלי נ' רזין (פורסם במאגרים משפטיים, 12.4.2011) בפסקה 22 בפסק הדין).

13 51. על אף דחיית רוב עילות התביעה לגופן נותר עדיין לבחון האם מן הדין לחייב את מר
14 להמן (הנתבע 3) באופן אישי בתשלום פיצויים לתובע בגין הנזקים וההפסדים אשר נגרמו
15 לתובע כתוצאה ממעשיו של מר להמן, לרבות לעניין הפרת ההסכם שנחתם בין התובע לבין
16 קומרקס.

17 התובע טען כי עקב אי קיום הוראות ההסכם שנחתם בינו לבין קומרקס ואי תשלום מלוא
18 התמורה המגיעה לו על פי האמור בסעיף 6 בהסכם הנ"ל, על הנתבע 3 חייב לפצותו באופן
19 אישי מכח קיומן של מספר עילות תביעה:

20 א. הפרת ההתחייבויות "החוזיות הקבועות בהסכם מיום 10.10.1999 בכלל וסעיפים 6.2
21 ו- 6.4 בפרט" (סעיף 71 בכתב התביעה).

22 ב. הפרת "החובות החקוקות בסעיפים 39 ו- 61(ב) לחוק החוזים... לנהוג בתום לב
23 ובדרך מקובלת בקיום חיוביהם הנובעים מההסכם שנכרת ואף מחיובים שאינם
24 נובעים מן החוזה ואשר קמים כלפיהם במלוא עוצמתם כתוצאה מן ההפרות הבוטות
25 של זכויות התובע על ידיהם באמצעותו של הנתבע 3" [ההדגשה במקור – ב.א.] (סעיף
26 70 בכתב התביעה).

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

ג. "עוולת גרם הפרת חוזה שלא כדין על ידי הנתבע 3 כלפי התובע בהתאם לסעיף 62 לפקודת הנזיקין" [ההדגשות במקור – ב.א.] (סעיף 67 בכתב התביעה).

ד. לנוכח הוכחת זכאותו של התובע למניות בפורטל הרפואי – הפרת "החובות המוטלות עליו בנושא משרה בחברה מכח סעיפים 252, 253, ו-254 לחוק החברות... והן כבעל מניות בחברה מכח סעיף 192(א) לחוק החברות" [ההדגשות לא במקור – ב.א.] (סעיף 138(ג) בכתב התביעה).

52. האחריות החוזית של הנתבע 3 וחובתו של הנתבע 3 לנהוג בתום לב כלפי התובע – כאשר ההסכמות החוזיות שבין הצדדים אינן מטילות אחריות אישית לביצוע ההסכם גם על מנהלי התאגיד או בעליו, אזי "הכלל במצב דברים זה הוא, כי המנהלים אינם חבים כלפי המערערים בגין הפרות החוזה שנכרת בינם לבין החברה: קיימת הפרדה בין אישיותה המשפטית של החברה לבין מנהליה, והמנהלים אינם אחראים כלפי צד שלישי אשר התקשר בהסכם עם החברה" (ע"א 4612/95 מתתיהו נ' שטיל, פ"ד נא(4) 769, 790-789 (1997) (להלן: "ענין מתתיהו"), ראו גם: ע"א 407/89 צוק אור בע"מ נ' קאר סקוריטי בע"מ, פ"ד מח(5) 661, 698-699 (1994), ע"א 8588/06 דוד דלג'ו נ' אכ"א לפיתוח בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים, 11.11.2010) בפסקה 36 בפסק הדין).

יחד עם זאת ראוי להדגיש כי על אף האמור לעיל, נקבע בפסיקה כי כאשר האורגן הפועל בשם החברה נהג בחוסר תום לב "הפרת חוזה על ידי חברה עלולה לגרור בעקבותיה הטלת אחריות אישית על האורגן הפועל בשמה ואשר אחראי להפרה" (ע"א 10362/03 א. ברזני שירותים ועסקאות בע"מ נ' אחים בן רחמים (צפון) בע"מ (פורסם במאגרים משפטיים, 20.10.2009) בפסקה 17 בפסק הדין (להלן: "ענין ברזני")). עם זאת, נקבע כי אין מדובר בחוסר תום לב אובייקטיבי אלא יש להראות שבמעשיו של המנהל דבק אשם סובייטיבי (כגון: תרמית, הטעייה וכד'), ובמילותיו של כב' השופט א. גרוניס:

"אין בדברים האמורים כדי ליצור זהות בין סטנדרט ההתנהגות שבחריגה ממנו יש כדי להטיל חוב חוזי על החברה לבין הסטנדרט שחריגה ממנו מצדיקה הטלת אחריות אישית על האורגן. באשר לחיוב אישי בגין חוסר תום לב בשלב המשא ומתן קבע בית משפט זה, כי "להטלת חבות אישית על המנהל אין די להיווכח כי נורמת תום-הלב – המכתיבה רמת התנהגות אובייקטיבית – הופרה, אלא יש להראות שעל

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 המנהל רובץ אשם אישי (סובייקטיבי) למעשים או למחדלים שיש בהם
2 משום ביצוע עוולה או הפרת חובה חוקית"... מבחן זה יפה, לשיטתי, גם
3 לעניין הפרת חובת תום הלב בשלב קיום החוזה לפי סעיף 39 לחוק
4 החוזים [ההדגשות אינן במקור – ב.א.].

5 (עניין ברזני, בפסקה 17 בפסק הדין).

6 בנסיבות המקרה הנוכחי ההסכם שבין התובע לבין קומרקס אינו מטיל באופן ישיר או
7 באופן משתמע על מר להמך, או על נושא משרה אחר בקומרקס, אחריות אישית לקיום
8 חיוביה של קומרקס על פיו, והתובע לא הוכיח כי מר להמך פעל בחוסר תום לב סובייקטיבי
9 המבסס אשם אישי כנגדו.

10 יתר על כן: כפי שהעיד מר להמך, מערכת היחסים ששררה בינו לבין התובע היתה טובה,
11 ונותרו ביניהם קשרים עסקיים במשך שנים לרבות לאחר שקומרקס הפסיקה לשלם לתובע
12 את חלקו בגין ההכנסות מפרסומים מסחריים שנעשו באתר העור באופן שהפר את ההסכם
13 עימו (ראו למשל: עמ' 227 בפרוטוקול). על מערכת יחסים הטובה שהתקיימה בין התובע
14 לבין קומרקס ומר להמך והקשר שהתקיים ביניהם עד שנת 2005 העיד גם התובע עצמו
15 בסעיף 68 בתצהירו: "הייתי בקשר רציף וטוב עם הנתבע 3 ועובדיה של הנתבעת 1".

16 בנוסף לכך, מאחר שהוכח כי התובע הפסיק לפעול בהתאם להתחייבויותיו על פי ההסכם
17 אני סבור כי המחלוקת שהתעוררה בינו לבין קומרקס ומר להמך ביחס לזכאותו של התובע
18 להכנסות מהפרסום באתר העור ולזכויות בפורטל הרפואי הינה מחלוקת כנה וסבירה.
19 לפיכך, על אף שקבעתי כי במחלוקת זו הדין עם התובע (באופן חלקי), הרי שאין בכך כדי
20 להטיל אשם אישי על מר להמך או לחייבו באופן אישי בתשלום פיצויים לתובע.

21 53. עוולת גרם הפרת חוזה – על פי ההלכה הפסוקה, הכלל הוא שאין לחייב נושאי משרה
22 בחברה בגין ביצוע עוולה של "גרם הפרת חוזה שלא כדין" כאשר הפרת החוזה מיוחסת
23 לחברה עצמה. החריגים לכלל זה הינם כאשר נושאי המשרה "חרגו מסמכותם, או פעלו
24 בניגוד לטובת החברה או ממניע זר כלשהו" (ענין מתתיהו, בעמ' 793, וראו גם: ת"א (מחוזי
25 מרכז) 10007-02-09 בית אמצלג בע"מ נ' אפריקה ישראל להשקעות בע"מ (פורסם
26 במאגרים משפטים, 7.9.2011) בפסקה 21 בפסק הדין). בענייני לא נטען, ובודאי שלא הוכח,
27 כי מר להמך חרג מסמכותו כמנהלה של קומרקס, או כי בזמן אמת הוא סבר שהוא פועל נגד

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 טובתה של קומרקס או ממניע זר כלשהו. משכך, אני קובע כי מר להמן לא ביצע כלפי התובע
2 עוולה של גרם הפרת חוזה שלא כדין.

3 54. הפרת החובות המוטלות על נושאי משרה ובעלי מניות מכח חוק החברות – סעיפים
4 252 ו- 254 בחוק החברות מטילים על נושאי משרה בחברה חובת זהירות וחובת אמונים
5 כלפי החברה. הסעיפים אינם מפרטים חובות כאלה המוטלות על נושאי המשרה כלפי צדדים
6 שלישיים כלשהם, לרבות כלפי בעלי המניות של החברה. סעיפים 252(ב) ו- 254(ב) בחוק
7 החברות קובעים אמנם כי חובת הזהירות וחובת האמון כלפי החברה המוטלת על נושא
8 המשרה אינה פוגעת בחובות דומות של נושא המשרה כלפי אדם אחר אם יש לכך מקור אחר
9 המטיל חובות אלה – אך ממילא ברור כי נדרשת הוכחתו של מקור כזה (סעיף 252(ב) בחוק
10 החברות קובע כי "אין בהוראת סעיף קטן (א) כדי למנוע קיומה של חובת זהירות של נושא
11 משרה כלפי אדם אחר" (סעיף 254(ב) שנוסחו דומה ומתייחס לחובת אמונים).

12 לנוכח דברים אלה אני קובע כי עובדת היותו של מר להמן נושא משרה בקומרקס אינה
13 מטילה עליו, כשלעצמה, חובת זהירות או חובת אמונים כלפי התובע. אציין כי מסקנה זו
14 תואמת גם את ההלכה שנהגה בנושא זה עובר לחקיקתו של חוק החברות ולפיה "לא ניתן
15 לעגן את חובת הזהירות של דירקטור בתאגיד כלפי צדדים שלישיים על חובתם הכללית של
16 דירקטורים לפקח על פעולות התאגיד" (ענין מתתיהו, בעמ' 791).

17 סעיף 192 בחוק החברות קובע כי "בעל מניה ינהג בהפעלת זכויותיו ובמילוי חובותיו כלפי
18 החברה וכלפי בעלי המניות האחרים בתום לב ובדרך מקובלת, ויימנע מניצול לרעה של
19 כוחו בחברה" וכי "בעל מניה יימנע מלקפח בעלי מניות אחרים".

20 תחולתו של סעיף 192 לגבי מי שאינו בעל מניות של החברה, אף אם הינו בעל מניות בכח
21 (כגון: בעל אופציה לרכישת מניות), מוטלת בספק. אולם, אני סבור כי מחלוקת כנה לגבי
22 זכאותו של אדם להחשב כבעל מניות בחברה אינה מהווה הפרה של חובה כלשהי בהתאם
23 לקבוע בסעיף 192 הנ"ל, אף אם בסופו של יום הוכח כי אותו אדם אכן יהיה זכאי למניות
24 בחברה.

25 לא זו אף זו: בנסיבות המקרה הנוכחי התובע כלל אינו תובע אכיפת זכותו לקבלת מניות
26 במיזמי בריאות אלא תובע פיצוי כספי בגין הפרת זכותו זו. כלומר, במקרה הנוכחי התובע
27 אפילו אינו בעל מניות בכח במיזמי בריאות. כפועל יוצא מכך, אני קובע כי מר להמן אינו חב

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

1 כלפי התובע בגין הפרת חובות המוטלות על מר להמן עקב היותו נושא משרה או בעל מניות
2 במיזמי בריאות או בקומרקס.

3 55. לאור כל האמור לעיל אני קובע כי אין להטיל על מר להמן (הנתבע 3) אחריות אישית
4 בגין הפרת החוזה על ידי קומרקס, וכי אין לחייב את מר להמן באופן אישי בתשלום פיצוי
5 כלשהו לתובע.

6 **ו. סיכום ומסקנות**

7 56. לנוכח כל האמור לעיל הנני פוסק בזאת כדלקמן:

8 א. התובענה אשר הוגשה על ידי התובע ד"ר יורם הרט כנגד חברת קומרקס בע"מ
9 (הנתבעת 1) בעילה של הפרת ההסכם שנחתם ביניהם מתקבלת באופן חלקי.

10 הנני קובע בזאת כי התובע זכאי לקבל מקומרקס (הנתבעת 1) את כל המסמכים
11 והחשבונות המצויים בידה או בשליטתה הרלוונטיים לצורך קביעת שווי
12 הזכויות בפורטל הרפואי בעת מכירתו על ידי קומרקס למיזמי בריאות. משווי
13 זה יהיה התובע זכאי לקבל 1%.

14 בנוסף, התובע זכאי לקבל מקומרקס (הנתבעת 1) את כל המסמכים והחשבונות
15 המצויים בידה או בשליטתה הרלוונטיים לצורך קביעת סכום הכנסות אשר
16 התקבלו בתקופה שהחלה ביום 1.8.2001 על ידי קומרקס בגין פרסומים
17 מסחריים שנעשו באתר העור עד למועד סגירתו בשנת 2004, וכן בגין ההכנסות
18 מפרסומים מסחריים שנעשו בקבוצת הדיון באתר העור עד ליום 19.4.2001.
19 מהכנסות אלה יהיה זכאי התובע לסכום השווה ל- 40% (ארבעים אחוזים).

20 כפי שכבר פורט והוסבר לעיל, יתר עילות התביעה כנגד קומרקס (הנתבעת 1) –
21 נדחות בזאת.

22 ב. קומרקס (הנתבעת 1) תמציא לתובע את כל המסמכים והחשבונות הנזכרים
23 בסעיף 56(א) לעיל בתוך 30 ימים מהמועד בו יומצא לה פסק דין זה.

24 ג. התביעה כנגד חברת מיזמי בריאות ברשת בע"מ (הנתבעת 2) וכנגד מר ירון
25 להמן (הנתבע 3) נדחית בזאת במלואה על כל עילותיה.

בית המשפט המחוזי מרכז

ת"א 4857-09-08 הרט נ' קומרקס בע"מ ואח'

57. לנוכח התוצאה אליה הגעתי בתביעה כנגד מיזמי בריאות וכנגד מר להמן, ובהתחשב
גם במספר עילות התביעה ובסכומי התביעה כנגד נתבעים אלה כמפורט בסעיפים 12-14
בפסק דין זה, אני מחייב את התובע לשאת בתשלום הוצאותיהם של מיזמי בריאות ושל מר
להמן ובשכר טרחת עורך דינם בהליך זה בסכום כולל של 150,000 ש"ח אשר ישולם על ידי
התובע למיזמי בריאות (הנתבעת 2) ולמר להמן (הנתבע 3) בחלקים שווים ביניהם.
ככל שסכום זה לא ישולם לנתבעים 2 ו-3 בתוך 30 ימים ממועד מתן פסק דין זה יתווספו לו
הפרשי הצמדה למדד וריבית על פי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א – 1961 אשר
יחושבו מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום בפועל.
פסיקת ההוצאות ושכר טרחת עורך דין בתביעה למתן חשבונות שהגיש התובע כנגד קומרקס
(הנתבעת 1) יקבעו בפסק הדין שינתן בהליך זה לאחר שקומרקס (הנתבעת 1) תמסור לתובע
את המסמכים והחשבונות אשר היא חוייבה במסירתם לתובע.
המזכירות תמציא עותק מפסק הדין בדואר רשום לבאי כח הצדדים.
ניתן היום, כ"ב כסלו תשע"ב, 18 דצמבר 2011, בהעדר הצדדים.

ב. אינג

בנימין ארנון, שופט